

کوردنشینهکان له سه ده کانی (5_7/11_13ز) دا، به ئامانجی دهرخستنی دیارترین ئه و میتۆده زانستیانهی که له ناوهندهکاندا پهیره وکراون، دهستتکهوت و دهره نجامه کانیشی زۆر ئهرینی و به ره همدار بوه.

سروشستی تووژینه وه که وای خواستوه، که بۆ لیک جیاکردنه وه و تیکه لنه کردنی میتۆدهکان، ههریه که بیان به جیا باس بکریت، که له م تووژینه وه یه دا به پشت بهستن به سه رچاوه ره سه نه کان و شیکردنه وه ی ژیده ره نوو یه که کان نزیکه ی (نو) میتۆدمان تاوتویکردون، که نمونه کان له ناو تووژینه وه که دا خراونه ته رو، بۆ نوسینیشی بیگومان پشت به چه ندان سه رچاوه ی تایبه تمه ند و زانستی و ژیده ری نو ی به ستراره، ههروهک له لیستی سه رچاوه کاندای ئاماژهیان بۆ کراوه.

کلپه وشهکان:

دامه زراوه کانی پهروه ده و فیرکردن، میتۆده کانی فیرکردن، زانستی ئاینی، زانستی زمانه وانی و ویره، زانستی پراکتیکی.

میتۆده کانی فیرکردن له ناو دامه زراوه

پهروه ده یی و فیرکاریه کانی ناوچه

کوردنشینهکان له سه ده کانی (5_7/11_13ز) دا

رسول ابراهیم رسول¹ - شمال محمد وسمان²

²⁻¹ به شی میژوو، کۆلیژی زانسته مرو قایه تیه کان، زانکۆی راپهرین، رانیه، ههریمی کوردستان، عیراق.

پوخته:

لیکۆلینه وه به گشتی له بواری پهروه ده و فیرکردن له هه ر قوناغیکی میژوویدا، بایه خ و تایبه تمه ندی خو ی هه یه، که ئه ویش فره ره هه نده و چه ند بواریک له خو ده گریت، له ناو میژوی کوردیشدا ئه م بواره جی بایه خ و لیکۆلینه وه یه، به تایبه ت له ماوه ی سه ده کانی (5_7/11_13ز) به سه رده میکی گرنگی پیشکه وتنی بزافی زانستی و رۆشنیبری داده ندریت، هه لده گریت له م باره یه وه تووژینه وه ی تایبه ت ئه نجام بدریت، له به ره وه شه ناو نیشانی تووژینه وه که تایبه تکراوه به (میتۆده کانی فیرکردن له ناو دامه زراوه پهروه ده یی و فیرکاریه کانی ناوچه

Article Info:

DOI: 10.26750/Vol(9).No(2).Paper28

Received: 23-August-2021

Accepted: 21- September -2021

Published: 29-March-2022

Corresponding Author's E-mail:

rasul.ibrahim@uor.edu.krd

shamal.mohammed@uor.edu.krd

Copyright©2022 Journal of Raparin University.

پیشه‌کی:

فیرکردن و هه‌ولدان بو فیربون و وه‌ده‌ستخستنی زانست و زانیاری یه‌کیکه له‌دیارتیرین سیماکانی شارستانییه‌تی ئیسلامی، هه‌ر له‌دوای هاتنی سروش (وحی)، فیربون و فیرکردن کرایه پئویستییه‌کی گرنگی سه‌رشانی پیغه‌مبهر (صلی الله علیه وسلم) و موسلمانان، رۆژ له‌دوای رۆژیش بایه‌خی ئەم لایه‌نه له‌ناو موسلماناندا زیادبوه، جۆراوجۆرییه‌تی ئەو زانستانه‌ی له‌ناو دامه‌زراوه په‌روه‌رده‌یی و فیرکارییه‌کاندا ده‌خویندران وای ده‌خواست که رینگا و میتۆدی جیاواز له‌ فیرکردندا به‌کاربه‌یتدرین، له‌ ناوچه کوردنشینه‌کانیشدا وه‌ک هه‌ر ناوچه‌یه‌کی تری ژیر ده‌سه‌لاتی موسلمانان، گرنگیدان به‌ فیرکردن و فیربون رۆژ بو رۆژ هه‌نگاوی به‌ره‌و پیش ناوه، یه‌کیکیش له‌ هۆکاره‌کانی ئەم پیشه‌که‌وتنه بریتیبو له‌ به‌کاره‌ینانی رینگای جیاوازی فیرکردن، که له‌م توێژینه‌وه‌یه‌دا ئاماژه به‌ به‌شیک له‌ میتۆدانه‌ کراوه که له‌ دامه‌زراوه په‌روه‌رده‌یی و فیرکارییه‌کاندا به‌کارهاتون، هه‌ر بۆیه‌شه‌ ناوینشانی توێژینه‌وه‌که تایبه‌تکراوه به‌ (میتۆده‌کانی فیرکردن له‌ ناو دامه‌زراوه په‌روه‌رده‌یی و فیرکارییه‌کانی ناوچه کوردنشینه‌کان له‌سه‌ده‌کانی (5_7/11_13)ز).

هۆکاری هه‌ ئبژاردن: هۆکاری سه‌ره‌کی پشت ئەنجامدانی توێژینه‌وه‌یه‌کی له‌م جۆره‌ش بریتیبه‌ له‌نه‌بونی توێژینه‌وه‌ی زانستی تایبته‌ له‌سه‌ر بابه‌ته‌که و هه‌ز و ویستی که‌سی توێژه‌ر.

پرسی توێژینه‌وه: ئەو پرسه‌ی توێژه‌ر له‌م توێژینه‌وه‌یه‌دا به‌دوایدا وێله، هه‌ولدانه‌ بو‌ گه‌ران به‌ دوای پرسیکی بابه‌تی و گرنگی، له‌مه‌ر په‌هوشی زانستی و بواره‌کانی په‌روه‌رده و فیرکردن له‌ماوه‌ی توێژینه‌وه‌که‌دا، که ئه‌وه‌یش بریتیبه‌ له‌وه‌ی ئاخۆ میتۆد و ریبازه‌کانی په‌روه‌رده و فیرکردن چیبون؟ دیارتیرین جۆری میتۆده‌کان کامانه‌ن؟ خه‌سلته‌ و تایبه‌تمه‌ندییه‌کانیان چیبوه؟ ئەمانه و چه‌ند پرسیکی دیکه له‌ناو توێژینه‌وه‌که‌دا خراونه‌ته‌رو و گفتوگۆیان له‌باره‌وه‌ کراوه.

ئامانجی توێژینه‌وه: بریتیبه‌ خستنه‌ به‌رباسی میتۆده‌کانی په‌روه‌رده و فیرکردن و ده‌رخستنی کاریگه‌رییان له‌سه‌ر پیشه‌که‌وتنی په‌هوشی زانستی له‌ناوچه کوردنشینه‌کاندا، به‌ ئامانجی شه‌ن و که‌وه‌کردنی وردی شیواز و ریبازه‌کانی په‌روه‌رده و فیرکردن، سه‌رباری خزمه‌تکردنیکي بچوک به‌ کتیبخانه‌ی کوردی له‌مباره‌وه.

میتۆدی توێژینه‌وه: به‌ له‌به‌رچاوگرتنی سروشتی توێژینه‌وه‌که، که توێژینه‌وه‌یه‌کی میژویی شیکارییه، پشت به‌ میتۆدی میژویی بو‌ لیکۆلینه‌وه و لیکدانه‌وه‌ی پوداوه‌کان ده‌به‌ستیت و شیان ده‌کاته‌وه، سه‌ره‌پای ناوه‌رۆکی ئەو بابه‌ت و وه‌سفانه‌ی که له‌ دوئویی سه‌رچاوه‌کاندا وه‌سفراون وه‌رگیراوه، به‌ پشت به‌ستن به‌ میتۆدی وه‌سفی، بۆیه‌ بو‌ گه‌یشتن به‌ راستی پوداوه‌کان و شروقه‌کردنیان توێژه‌ر زیاتر پشتی به‌م میتۆده‌ به‌ستوه.

گرفتگی توپژینه‌وه‌که: ئەگەرچی لە دو توپژی سەرچاوه‌کاندا، دەربارەیی میتۆده‌کانی فێرکردن لە سەده‌کانی ناوه‌راستدا لە ناو خانەیی ئیسلامدا، ژمارەیه‌ک پەرتوک دەبیندرین، بەلام دەگمەنی و کەمی زانیارییه‌کان لە ناو سەرچاوه‌ بنه‌رته‌یه‌کاندا سەبارەت بە میتۆدەکانی که لە ناو دامه‌زراوه‌ پەروەردەیی و فێرکارییه‌کانی ناوچه‌ کوردنشینەکاندا پشت پێ بەستراوبون بۆ فێرکردن، گرفتگی سەرەکی بەردەم ئەم توپژینه‌وه‌یه‌ بوە.

پێکھاتەیی توپژینه‌وه‌که: توپژینه‌وه‌که پوخته و پێشەکی و دیارترین میتۆده‌کان لەخۆدەگریت که بریتین لە میتۆده‌کانی وتاریبیژی و ئامۆژگاری و گێڕانه‌وه و بیستن و لەبەرکردن و وانەبیژی و مشتومڕکردن و چەندین میتۆدی تری فێرکردن، که بەسەر دو تەوه‌رەدا دابەشکراون، لەگەڵ ئەنجام و لیستی سەرچاوه‌کان.

شیکردنەوه‌ی سەرچاوه‌کان: هه‌ول‌دراوه‌ لەم توپژینه‌وه‌یه‌دا سود لە سەرچاوه‌ی جۆراوجۆر ببندریت، لەبەرئەوه‌ی توپژینه‌وه‌که تاییه‌ته‌ به‌ میتۆده‌کانی پەروەردە و فێرکردن و هەریه‌کیکیشیان لە سەرەتادا پێویستی بەناساندن هەیه، ئەوا هه‌ول‌دراوه‌ لەرێگای گه‌ڕانه‌وه‌ بۆ فەرهنه‌نگه‌کانی وه‌کو (لسان العرب) و فەرهنه‌نگ و سەرچاوه‌ی تره‌وه‌ پێناسه‌بکړین، بۆ شەرۆقه‌کردنی زیاتری میتۆده‌کانیش هه‌ول‌دراوه‌ سود لەو سەرچاوه‌ بنه‌رته‌ییانه‌ ببندریت، که په‌یوه‌ندیدارن به‌ بابته‌که‌وه، له‌نمونه‌ی (الجامع لاخلق الراوي واداب السامع)ی (الخطیب البغدادي) (مردوه‌ له: ٤٦٣/١٠٧٠ز) و (أدب الأملء والاستملاء)ی (السمعانی) (مردوه‌ له: ٥٦٢/١١٦٢ز) و (تعلیم المتعلم طریق التعلیم)ی (الزرنوجي) (مردوه‌ له ٥٩١/١١٩٤ز) و چەندانی تر، بۆ هەریه‌کیک له‌ میتۆده‌کانی پەروەردە و فێرکردنیش نمونه‌ی مامۆستا یان زاناکه‌لیک هیندره‌وه‌ته‌وه‌ که له‌رێگای میتۆده‌که‌وه‌ خزمه‌تی لایه‌نی زانستی ناوچه‌ کوردنشینەکانی کردوه، بۆ ئاماژه‌کردن به‌ ناوه‌کانیان پشت به‌ سەرچاوه‌ بنه‌رته‌ییه‌کانی تاییه‌ت به‌ ژياننامه‌ی که‌سه‌کان و چینه‌کان به‌ستراوه‌ له‌نمونه‌ی (وفیات الأعیان و أبناء أبناء الزمان)ی (ابن خلکان) (مردوه‌ له: ٦٨١/١٢٨٢ز) و (طبقات الشافعية)ی (ابن کثیر) (مردوه‌ له: ٧٧٤/١٣٧٢ز) و چەندین سەرچاوه‌ی بنه‌رته‌ی تر، له‌کویشدا پێویستی کردبیت که‌لک وه‌رگیراوه‌ له‌ پەرتوکی گه‌ریده‌کان، له‌نمونه‌ی (رحلة ابن جبیر)ی (ابن جبیر) (مردوه‌ له: ٦١٤/١٢١٧ز) و گه‌ریده‌ی تر، ئەمه‌ جگه‌ له‌ سوودیبنین له‌و سەرچاوه‌ میژوییه‌ بنه‌رته‌ییانه‌ی که په‌یوه‌ندیدارن به‌ میژوی تاییه‌ته‌وه‌، بۆ زیاتر ده‌وله‌مه‌ندکردنی توپژینه‌وه‌که‌ش سود ببندراوه‌ له‌ چەندین ژیده‌ری به‌که‌لک هاتو و په‌یوه‌ندیدار به‌ ناوه‌رۆکی توپژینه‌وه‌که‌.

میتۆده‌کانی فێرکردن:

یه‌کیک له‌و بابته‌ گرنگانه‌ی که له‌ ناو دامه‌زراوه‌ ئایینی و زانستییه‌کاندا گرنگی پێدراوه، بریتیه‌ له‌ میتۆده‌کانی فێرکردن و ئەو شیوازانەیی که به‌هۆیانه‌وه‌ زانسته‌کان به‌فێرخوازان گه‌یه‌نراوه، هه‌لبه‌ت ئامانجیش له‌وه‌ بریتیبو له‌ سوومه‌ندکردنی فێرخوازان به‌باشترین شیوه‌ و که‌مترین ماوه‌ له‌و زانیاریانه‌ی که له‌لای مامۆستایان و له‌ ناو

کتیباندا هه‌بوه، له‌پۆی زمانه‌وانیییه‌وه میتۆد وه‌رگیراوه له وشه‌ی (method) ی فه‌ره‌نسی، بته‌په‌تی وشه‌که‌ش یۆنانیییه و وه‌رگیراوه له وشه‌ی (methodus)، که به‌مانای رینگا یان ریباز دیت، له‌پۆی زاراوه‌شه‌وه ئه‌و رینگا یان ریبازه‌یه که به‌هۆیه‌وه راس‌تییه زان‌ستییه‌کان ده‌دۆزینه‌وه و ئامانجه دیاریکراوه‌کانی پێ و ده‌ده‌ست ده‌هیندرین (بدوی، ۱۹۷۷، ص ۳-۵؛ حسین، ۲۰۲۰، ل ۴۹).

له میتۆی بزاقی زانستی و په‌روه‌رده‌ی ئیسلامیدا، ئه‌م بابته‌یه بایه‌خ‌ی زۆری پێدراوه، ئاینی ئیسلام رینمایی فیرخوازن و ئه‌وانه‌ی به‌دوای زانسته‌وه‌ن یان که‌سانیک ده‌یان‌ه‌و‌یت زانیاری ده‌رباره‌ی شتیک و ده‌ده‌ست بخه‌ن ده‌کات به‌وه‌ی پێویسته‌ بچنه‌ لای ئه‌و که‌سانه‌ی که‌ شاره‌زاییان له‌و زانسته‌دا هه‌یه، چونکه ئه‌وان سه‌ره‌پای شاره‌زاییه‌که‌یان، ئاشناشن به‌و میتۆد و رینگایه‌ی که‌ زانست و زانیاریه‌که‌ی به‌خیرایی و ئاسانی لێوه ده‌گاته فیرخوازن (فَاسْأَلُوا أَهْلَ الذِّكْرِ إِنْ كُنْتُمْ لَا تَعْلَمُونَ) (القرآن الکریم، السورۃ: النحل، الاية: ۴۳)، له‌لایه‌ن زانیانی موسلمانیش‌ه‌وه له‌گه‌ڵ ئاماژه‌کردن به‌ میتۆده‌کانی فیرکردن، باسی لایه‌نه‌ باش و خراپه‌کانیشی کراوه، به‌هۆی ئه‌وه‌ی که‌ ئه‌و زانستانه‌ی له‌ناو دامه‌زراوه په‌روه‌رده‌یی و فیرکارییه‌کانی ناوچه کوردن‌شینه‌کاندا ده‌خویندران زۆر و جۆراجۆربون، ژماره‌یه‌کی زۆر میتۆدی فیرکردنیان تیا‌دا به‌کاره‌یندران، که سه‌ره‌پای ئه‌وه‌ی میتۆدیک له‌یه‌کی‌تری تر جیا‌واز بوه، له‌هه‌مان کاتدا خالی له‌یه‌که‌چوش له‌ نیوانیاندا هه‌بوه، له‌لایه‌کی تریش‌ه‌وه هه‌ندیک‌جاران میتۆدیک کۆمه‌کی میتۆدیک‌تری کردوه له‌کاتی فیرکردندا، واته زانست هه‌بوه له‌کاتی گه‌یاندنی به‌ فیرخوازندا پێویستی به‌وه هه‌بوه له‌رینگای زیاتر له‌یه‌که‌ میتۆده‌وه بئاخندریته هزر و میشکی فیرخوازنه‌وه، رینگا و شیواز و میتۆده‌کانی په‌روه‌رده و فیرکردنیش به‌پێی سه‌رده‌م و بواری زانستی و قوناغه‌کانی گه‌شه‌کردنی بواره‌که، گۆرانی زۆریان به‌سه‌ردا هاتوه، به‌لام به‌ لیۆردبونه‌وه و شیکردنه‌وه و به‌ پشت به‌ستن به‌واژه‌ی سه‌رچاوه ره‌سه‌نه‌کان و لیدوانی گه‌پیده و ولاتناسانی موسلمان، ئه‌وانه‌ی له‌ قوناغی توێژینه‌وه به‌کاربون، ئه‌وانه‌ن که له‌م توێژینه‌وه‌یه‌دا تاوتوێ‌کراون، که ئه‌وانیش به‌پێی بنه‌مای میتۆی به‌کاره‌ینانیان و شوین و ئاستی کاریگه‌رییان جیا‌وازن، به‌ پشت به‌ستن به‌ واژه‌ی سه‌رچاوه‌کان و شیکردنه‌وه‌ی پوداوه‌کان، ئه‌وا ده‌رکه‌وتوه که بۆ دو جۆر یان ئاست دیاریکری، یه‌که‌میان میتۆد و رینگا گه‌شتیه‌کان که خۆیان له‌ (وتاریژی و ئامۆژگاری و له‌به‌رکردن و) ده‌بینیته‌وه، که ده‌کریت که‌سیک به‌ فه‌رمی فیرخوازی نه‌بیت سود له‌مانه وه‌رگریته، به‌تایبه‌ت له‌ بواری په‌روه‌رده‌دا، که ئه‌مانه له‌پۆی میژوییه‌وه کلاسیکیترن، جۆر و ئاستی دوه‌میان میتۆده تاییه‌ته‌کانن که پیکهاتون له‌ (وانه‌بیژی و مشتومر و پرسیار و وه‌لام)، ئه‌مانه تاییه‌تن به‌ فیرخوازن و ناوه‌نده په‌روه‌رده‌یی و فیرکارییه‌کان و کاریگه‌رییشیان له‌سه‌ر بواره‌که زیاتر بوه، به‌لام به‌هۆی ئه‌وه‌ی توێژینه‌وه‌که میژوییه له‌سه‌ر ئه‌و بنه‌مایه ته‌وه‌ره‌ی یه‌که‌ممان به‌ میتۆده کلاسیکیه‌کان تاییه‌تکرده‌وه، هه‌رچی ته‌وه‌ره‌ی دوه‌میشه تاییه‌تکراوه به‌ میتۆده تاییه‌تییه‌کان.

تهوهري يه كه م: ميتوده كلاسيكيه كان:

له راستيدا په روه رده و فيركردن ميژوييه كي زور كونتر له ميژوي ئيسلامى ههيه، مه بهست له كلاسيكي بوني ميتوده كان ئه وان ههيه كه هه ر له سه ره تاكاني ميژوي ئيسلاميه وه وهك هوكار و ريبازيك به كارها تون، له گرنگترين ئه و ميتودانه ش بره تيبون له:

1_ وتاربيژي (الخطابة):

يه كيكه له ميتوده كونه كاني فيركردن كه له ناوهنده ئاينيه كاندا به كارها توه، هه ر له سه ره رده مي پيغه مبه ر(د.خ) وه ميتوديكي گرنگي په روه رده و فيركردن بو، به و پييه له ناو دامه زراوه په روه رده يي و فيركاريه كاندا زياتر ميتودي ناو مزگه وته كان بو، له گه ل پرؤسه ي فتوحاتي ئيسلامى و هاتني موسلمانان بو ناوچه كوردنشينه كان و دروستكردي مزگه وت تاييدا، ئه م شيوازي فيركاريه ش له ناوچه كوردنشينه كاندا بلاوبويه وه، چونكه به شيك له مزگه وته كاني ناوچه كوردنشينه كان (مسجد الجامع) بون، واته هه م نويزيان تاييدا ئه نجام دراوه هه م وتاري پوژاني هه ينيان تاييدا خويندراوه ته وه (عبوش، 2004، ص 96-104)، له روي زمانه وانويه وه (الخطابة) يان (الخطابة) به واتاي وتار ديت، (الخاطب) يان (الخطيب) به واتاي وتاربيژ ديت، (الخطاب) يش به واتاي وتاربيژي به توانا ديت (الرازي، 1999، ص 92؛ ابن المنصور، 1414هـ - ج 1، ص 360-362؛ القلقشندي، د.ت، ج 1، ص 479؛ امين، 1935، ج 2، ص 52)، له روي زاراوه شه وه بره تيبه له قسه كردن و وتاردان بو خه لكي ده رباره ي پرس و بابه تيكي ئايني يان سياسي يان كومه لايه تي يان هه ر بابه تيكي تر، به لام مه به ستي سه ره كي لي ره دا زياتر وتاري ئاينيه، له گرنگترين بنچينه كاني وتاربيژيش بره تيبه له ره وانبيژي و دانايي و جوش و خرؤش و تواناي كاريگه ري دانان له سه ر ده روني گو يگران، ده بيت وتاربيژ تواناي راکيشاني سه رنجي به رامبه ره كه ي هه بيت و ئامانجي له وتاردانه كه ي سو د گه ياندين بيت به خه لكي له ژيانيان و كاروباريان، ئه مانه و چه ندين مه رج و تاييه تمه ندي تر كه ده بيت له وتاربيژدا هه بن (طاليس، 1979، ص 9؛ السبكي، 1993، ص 112؛ الجرجاني، 1983، ص 99؛ زيدان، 2012، ج 3، ص 118؛ الحوفي، د.ت، ص 5-6)، له باسي وتار و وتاربيژيشدا وتراوه، كه سه ره كيترين بابه ت له وتاربيژيدا بره تيبه له سه روشتي وتاربيژه كه، كوله كه كه ي ريگا كه يه تي، وته كاني باله كانيه تي، جوانيه كه ي له شيوازي خسته نه پرويدا يه، رو شنابيه كه شي له شيوازي هه لباژاردي وشه كانيدا يه (الجاحظ، 1423هـ، ج 1، ص 59).

له زوربه ي شارو شاروچكه كوردنشينه كاندا ته نانه ت له ناو به شيك له لاديكانيشدا وتاربيژ هه بون، هه نديكي ش له و وتاربيژانه ناو بانگيان به ته واوي خانه ي ئيسلامدا بلاوبوته وه، لي ره دا ئاماژه به به شيك له و وتاربيژانه ده كه ين، يه كيك له وان ه: (فخر الدولة ابو القاسم ابن يحيي بن نباتة الحذاقي الفارقي الخطيب القاضي) كه له دواي سالي (1096/ك 490) يه وه بو هته دادوه ري شاري ميا فارقين و له هه مان كاتدا وتاربيژي شاره كه ش بو ه (ابن المستوفي، 1980، ج 1، ص 70؛ ابن الفوطي، 1416هـ - ج 3، ص 107)، (ابوبكر محمد بن محمد بن علي بن غياث)

(مردوه له دواى سالى ٥١٤/ك/١١٢٠ز) له شارى ههولير (اربل) و تاريبژبوه (ابن المستوفى، ١٩٨٠، ج ١، ص ٨٣)، (ابو الفضل يحيى بن السلامة بن الحسين بن محمد) كه ناسرابو به (الخطيب الحسكى) (مردوه له ٥٣/ك/١١٥٨ز)، له شارى دياربكر گه وره بوه و له شارى (حصن كيفا) پيگه يشتوه، دواى گه شتيكى زانستى به خانهى ئيسلامدا، بوه و تاريبژى شارى ميفارقين، له وتارداندا خاوهنى ره وانبيژيه كى بيوينه بوه، له كاتى وتارداندا قسه گه لى ساده و ئاسان و له مانادا قولى به كاردهينان (ابن الجوزى، ١٩٩٢، ج ١٨، ص ١٢٨؛ ياقوت الحموى، ١٩٩٣، ج ٦، ٢٨١٨؛ ابن خلكان، ١٩٠٠، ج ٦، ص ٢٠٥-٢١٠)، (عمدة الدين ابو منصور وهوزان بن ابى القاسم الجزى)، هه رچه نده سالى مردنى نه زاندراره، خه لكى گه نجه (جنزة) يه و له ديارترين و تاريبژه كانى ناوچه كوردنشيه كان بوه، سه ره راي ئه وهى و تاريبژى گونده كهى خوى بوه، له هه مانكاتدا قازى و شه ر عزانيكى گه وهى سدهى (٦/ك/١٢ز) ناوچه كهى بوه (ابن الفوطى، ١٤١٦هـ ج ٢، ص ٢٠٢)، (محمد بن على بن الجامع) يه كيكيتره له و تاريبژه كانى ناوچه كوردنشيه كانى سدهى شه شه مى كوچى، له شارى ههولير (اربل) و تاريبژ بوه (ابن المستوفى، ١٩٨٠، ج ١، ص ٣٧٠-٣٧١)، يه كيكيتره له و تاريبژه كانى ناوچه كوردنشيه كان بريتيبو له (علم الدين ابو البركات محمد بن عبدالسلام بن محمد بن الخطيب السنجاري) (مردوه له ٦١٦/ك/١٢١٩ز)، كه هه م خوى هه م باب و باپيرانى و تاريبژى شارى سنجاربون، ده رچوى دامه زراوه په روه ردهى و فيركارييه كانى ناوچه كوردنشيه كانيش بوه (ابن الفوطى، ١٤١٦هـ ج ١، ص ٥٥٤-٥٥٥).

ئه م ميتوده سه ره راي ئه وهى پيوستى به شاره زاييه كى به رزى ئاستى زانبارى هه يه، له هه مان كاتدا پيوسته و تاريبژ شاره زاي هونه ره كانى و تاريبژى بيت، له و باره شه وه چه ندين نوسراو و په رتوكى تاييه ت به و تاريبژان نوسراون، له ناوچه كوردنشيه كاندا وهك هه ر ناوچه يه كى ترى خانهى ئيسلام گرنگى به په رتوكانيك دراوه كه په يوه نديدارن به و تاريبژيه وه، (الخطب ابن نباتة) له لايهن (ابو على عتيق بن علوى) (مردوه له ٥٧٥/ك/١١٧٩ز) بوه ته باب ته باس كردن و گيرانه وه بو فيرخوازان له شارى ههولير (اربل) (ابن المستوفى، ١٩٨٠، ج ١، ص ٨٤-٨٦)، له لايه كى تريشه وه و تاريبژانى ناوچه كوردنشيه كان ته نها وابه ستهى مزگه وت و وتارى روظانى هه ينى نه بون، ته نها مينبه رى مزگه وته كان هى ئه وان نه بوه بو گه ياندى زانست و زانبارى، به لكو دريغيان نه كردوه له به ره و پيشبردنى ره وشى په روه رده و فيركردن له ريگاي دامه زراوه په روه ردهى و فيركارييه كانى تره وه، به تاييه ت قوتابخانه كان، سه ره راي پيشه ي و تاريبژيان ده بونه ماموستاي قوتابخانه كان و چه ندين فيرخواز له سه ر ده سته ئه وان په روه رده كران و پيگه يشتن (ابن المستوفى، ١٩٨٠، ج ٢، ص ٤١، ٢٥٦)، له ناوچه كوردنشيه كاندا و تاريبژانيكى شاره زان له زانسته ئاينيه كاندا هه لكه وتن، به شيكيان (حافظ القران) بون، واته ته واوى قورئانى پيروزيان له به ربوه، نوسه رى په رتوكانيان تيدا هه لكه وتون، به لام ئه وه ماناي ئه وه نييه كه ته نها گرنگيان به زانسته ئاينيه كانداوه، به لكو به شيكيان هه لگري پاشخانيكى فراوانى روظنبرى بون و له زوربه ي زانسته كانى ويژه و زمان و ئه نديزبارى و ژميهر و چه ندين زانستى تر دا شاره زايان هه بوه، ئه مه جگه له وهى وتاره كانيان به پند و به سه رهاتى رابردو به لگه دارتر كردوه و هه نديجارانيش به سه رهاتى خه نده

ئاميزيان گيراوته وه، سه ره راي ره وانبيژيان، وتاره كانيان به شيعران رازاندوته وه (ابن المستوفى، ١٩٨٠، ج ١، ص ص ١٩٠، ٢٥١، ٣١٧، ٤٥٣؛ ابن الشعار، ٢٠٠٥، ج ٣، ص ٤٠-٤١؛ ابن سعيد الاندلسى، د.ت، ص ٧٨).

٢_ ئامۆژگارى (الوعظ):

يه كيكيتره له بهر بلاوترين ميتۆده كانى فيركردنى ناو خانەى ئيسلام و ناوچه كوردنشينه كان، ژماره يه كى زور زانا و فيركار له ريگايه وه سه ر قالى پهروه رده و فيركردن و پيگه ياندنى فيرخوازان بون، تاراده يه كى زوريش ئەم ميتۆده له وتاربيژى ده چيت و ئەوهى پيوسته له سه ر وتاربيژ له سه ر ئامۆژگاريكه ريش هه مان شت پيوسته، (الوعظ) له پوى زمانه وانبيه وه به ماناي ئامۆژگاريكردن و بيره يانه وه ديت (الرازي، ١٩٩٩، ص ٣٤٢؛ ابن المنظور، ١٤١٤هـ — ج ٧، ص ٤٦٦؛ السبكي، ١٩٩٣، ص ١١٣)، له پوى زاراو ه سه وه برىتييه له ميتۆدى بلاوكردنه وهى زانست و زانيارى و پهروه رده كردن، به تايبه ت ئەو زانستانه ي كه مرؤف له (خودا) نزىك ده كه نه وه و ده بنه هو كاري به كه مگرتنى دونيا و بيركردنه وه و رويشتن به ره و ژيانه كه ي تر، ئامانجيش له ئامۆژگاريكردن برىتييه له پيگه ياندنى مرؤف له پوى هه بونى زانست به شته كان و كرده وه كردن پييان بو به ده سته ينانى خو شبه ختى و به خته وه رى هه ردو دونيا (غه زالى، ٢٠١٦، ب ١، ل ٤٠٨؛ السبكي، ١٩٩٣، ص ١١٣؛ طاش كبرى زاده، ١٩٨٥، ج ٢، ص ٥٥١).

ئامۆژگارى ريبازيكي گرنگى فيركردنى فيرخوازان و خه لكى گشتيش بو، واته هه م ميتۆدىكى فيركارى ناو دامه زراوه پهروه رده يى و فيركارييه كان بو، هه م ميتۆدىكى بهر بلاوى فيركردن و پهروه رده كردنى ته واوى ئەندامانى كو مه لگا بو، به تايبه ت كاري له سه ر پهروه رده كردنى تاك كردوه، و پيوسته كه سى فيركار له م شيوازى فيركارييه دا به چاكرين شيوه (الموعظة الحسنه) ئامۆژگارى فيرخوازان و خه لكى بكات و فيريان بكات و شاره زايان بكات له زانسته كان و ئەو بابته تانه ي په يوه نديدارن به ژيان دونيا و دوا پو ژيانه وه (ادغ الى سبيل ربك بالحكمة والموعظة الحسنة وجادلهم بالتي هي احسن ...) (القران الكريم، السورة: النحل، الاية: ١٢٥)، له هه مانكاتدا هه ردو شيوازى سه رنج راكيشان و ترساندن به كار به ينييت بو ئەنجامدانى كاري باش و دوركه وتنه وه له خراپه، واته پيوسته كه سى فيركار كاتيک ئامۆژگارى كه سانىك ده كات بو ئەنجامدانى كاريكى باشه، سه ره ئەنجامى ئەو كار ه باشه يان پى بليت، كاتيكيش پييان ده ليت له م كار ه خراپ و ناپه سنده دور بكه ونه وه پيوسته مه ترسى ئەنجامدانى ئەو كار ه يان بو رونبكات وه، ده بيت ئامۆژگارى به شيوه يه ك بيت دلى ره ق نه رم بكات و فرميسك له چاوان به ينييت و كار ه خراپه كان بگوريت بو چاكه (البيضاوي، ١٤١٨هـ — ج ٣، ص ٢٤٥؛ ابن القيم الجوزي، ١٤١٠هـ ص ٣٥٩؛ ابن كثير، ٢٠١٢، ب ٣، ل ٢٥٠؛ الجرجاني، ١٩٨٣، ص ٢٣٦).

ميتۆدى ئامۆژگارى له ميتۆده گرنگه كانى پهروه رده و فيركردن بو، هه ندى جار ان واعيزه كان هونه رى ئامۆژگاريان فيرى مندالان ده كرد و دامه زراوه يه كى پهروه رده و فيركردنى وه كو ماله كانيان كرد بوه شوينى شاره زا كردنى مندالان له چو نيتى پيشكه شكردنى ئامۆژگاريه كانيان، له ناوچه كوردنشينه كانيشدا وه ك هه ر

ناوچهیهکی تری خانهی ئیسلام ژمارهیهکی زۆر زانا هه‌لکه‌وتن که له‌ریگه‌ی میتۆدی ئامۆژگارییه‌وه له‌ناو دامه‌زراوه په‌روه‌رده‌یی و فیڕکاریه‌کاندا سه‌رقالی فیڕکردنی فیڕخوازن و په‌روه‌رده‌کردنیان بون و کۆری ئامۆژگارییان له‌ناوچه جیاوازه‌کان ئه‌نجامداوه، ته‌نانه‌ت ناوچه کوردن‌نشینه‌کان شوینی پوتیکردنی واعیزانی ناوچه‌کانی تری خانهی ئیسلام بون و ئه‌وانیش له‌ ریگی ئه‌م میتۆده‌وه رۆلیان له‌ به‌ره‌وپیش‌بردنی په‌وشی په‌روه‌رده و فیڕکردندا هه‌بوه (ابن‌المستوفی، ۱۹۸۰، ج ۱، ص ۳۶۲، ۳۸۲، ۴۵۵)، به‌شیک له‌ واعیزه‌کانیش هه‌ر له‌ریگه‌ی ئه‌و میتۆده‌وه که‌وه‌ک پاشگری ناو بۆیان به‌کارده‌هات ده‌ناسرانه‌وه، یه‌کیک له‌ زانایانه‌ی که له‌ریگه‌ی ئه‌م میتۆده‌وه خزمه‌تی په‌وشی په‌روه‌رده و فیڕکردنی ناوچه کوردن‌نشینه‌کانی کردوه بریتیبو له (ابو الفتوح احمد الغزالی) (مردوه له ۵۲۰/ک/۱۱۲۶ز)، برای ئیمامی غه‌زالیه، یه‌کیکبه‌وه له‌ واعیزه‌گه‌وره‌کانی خانه‌ی ئیسلام و له‌ناوچه کوردن‌نشینه‌کاندا کۆری ئامۆژگاری هه‌بوه (ابن‌المستوفی، ۱۹۸۰، ج ۱، ص ۳۳_۳۴)، (القاسم بن عبدالله بن القاسم القاضي شمس‌الدين الشهرزوري) (مردوه له ۵۳۰/ک/۱۱۳۵ز) سه‌ره‌رای ئه‌وه‌ی قازی موس‌ل بوه، یه‌کیکیش بوه له‌واعیزه‌ به‌توانا‌کانی ناوچه کوردن‌نشینه‌کان (ابن‌تغری بردی، د.ت، ج ۵، ص ۲۵۸)، (ابو‌النجیب‌السهروردي) (مردوه له‌سالی ۵۶۳/ک/۱۱۶۷ز)، که یه‌کیکبه‌وه له‌ فیڕخوازنی قوتابخانه‌ی (النظامیه)، سه‌ره‌رای ئه‌وه‌ی شاره‌زایی له‌ زانستی فه‌رموده‌ناسی به‌ده‌سته‌نیاوه، سو‌فی و فه‌قیه‌یکی به‌ناوبانگی مه‌زه‌به‌ی شافیعی بوه و کۆری ئامۆژگاریشی له‌ناوچه کوردن‌نشینه‌کاندا هه‌بوه (ابن‌المستوفی، ۱۹۸۰، ج ۱، ص ۱۰۷)، (علاء‌الدین‌علي بن محمد بن الحسن‌البيهقي‌الواعظ) (مردوه له ۵۷۷/ک/۱۱۸۱ز) کۆری ئامۆژگاری له‌ناوچه کوردن‌نشینه‌کاندا هه‌بوه (ابن‌الفوطی، ۱۴۱۶هـ — ج ۲، ص ۳۳۱-۳۳۲)، (ابو‌المعالی ابن‌سبنبوا) (مردوه له ۶۰۴/ک/۱۲۰۷ز)، کۆری ئامۆژگاری له‌دامه‌زراوه په‌روه‌رده‌یی و فیڕکاریه‌کانی شاری هه‌ولیر (اربل) دا هه‌بوه (ابن‌المستوفی، ۱۹۸۰، ج ۱، ص ۱۷۳)، (اسحاق بن‌هبة‌الله بن‌صدیق‌الارجیشی‌الخالطی) (مردوه له ۶۱۷/ک/۱۲۲۰ز)، فه‌قیه‌یکی به‌ناوبانگ و شاعیر بوه، له‌کاتی ئامۆژگاریکردنیشدا خاوه‌نی گو‌فتی شیرین و شیوازی ده‌رب‌رینی جوان بوه (ابن‌الشعار، ۲۰۰۵، ج ۱، ص ۳۵۹)، (ابن‌الطالبانی ابو‌الحسن‌علي بن‌ابي‌طالب) (مردوه له ۶۲۸/ک/۱۲۳۰ز) کۆری ئامۆژگاری هه‌بوه له‌ دامه‌زراوه په‌روه‌رده‌یی و فیڕکاریه‌کانی شاری هه‌ولیر (اربل) (ابن‌المستوفی، ۱۹۸۰، ج ۱، ص ۲۴۲)، (المفید ابو‌یوسف یعقوب بن‌علی‌الاسدی‌السنجاری‌الحافظ‌الواعظ) (مردوه له ۶۳۱/ک/۱۲۳۳ز)، شاره‌زابوه له‌زانستی خویندنه‌وه‌ی قورئان و شاعیر و واعیزیکی به‌تواناش بوه، کۆری ئامۆژگاریشی ئه‌نجامداوه (ابن‌الفوطی، ۱۴۱۶هـ — ج ۶، ص ۴۴۸)، هه‌مو ئه‌وانه نمونه‌گه‌لیکی له‌و جو‌ره‌ن، که رۆل و کاریگه‌ری خویان به‌ جو‌ریک له‌جو‌ره‌کان له‌سه‌ر په‌وشی په‌روه‌رده و فیڕکردن هه‌بوه.

هه‌ر له‌م باره‌وه ئافره‌تانیش رۆلی خویان دیاریکردوه، هاوشانی پیاوان بونه‌ته واعیز و پشکداربیان کردوه له‌ بلاوکردنه‌وه‌ی زانست و ئامۆژگاریکردنی دانیش‌توانی ناوچه کوردن‌نشینه‌کان، (مؤم‌نة‌العالمه‌ بنت‌غنیمه‌ بن‌مختار) که له‌زانایانی سه‌ده‌ی (۶/ک/۱۲ز)یه، له‌شاری هه‌ولیر (اربل) کۆری ئامۆژگاری تایبه‌ت به‌ ئافره‌تانی هه‌بوه و له‌لایه‌ن خه‌لکانیشه‌وه پینشوازی له‌ ئامۆژگارییه‌کانی کراوه و هه‌ر له‌و شاره‌شدا کۆچی دوا‌یی کردوه

(ابن المستوفي، ج ۱، ص ۸۶).

شیوازی جوانی گوتن و پیشکەشکردن، ئاستی بهرزی پۆشنیبری، که له تایبهتمهندییه بالاکی کهسی واعیز و میتۆدی ئامۆژگاری، له واعیزهکانی ناوچه کوردنشینهکاندا بهدیکاراون، سههرهپای کۆره ئامۆژگارییه ئاینیهکانیان، له هه مان کاتدا واعیزهکانی ناوچه کوردنشینهکان وهک وتاریژهکان که متهرخه میان نه کردوه له به دهستههینانی شارهزایی ده رباره ی زانسته کانیتتر، یه کیکیش له تایبهتمهندییهکانی کۆره ئامۆژگارییهکان له ناوچه کوردنشینهکان گرنگیدان بو به دیاریکردنی شوین و کاتی پیشکەشکردنی ئامۆژگاریهکانیان، ئەگەر شوین و کاتی وتاردان زیاتر بریتیبوییت له مزگهوت و پۆژانی ههینی و خه لکانیش زانا بوبن بهو شوین و کاته، ئەوا بۆ کۆری ئامۆژگاری بابه ته که جیاوازه، ده شیا له هه ر شوینیک و بۆنه یه کی ئاینی و کۆمه لایه تیش ئامۆژگاری خه لک بکه ن، به لام له لایه ن واعیزه کانه وه دیاریکردنی کات و شوینی ئامۆژگاریهکانیان به پتویست زاندراره، هه یان بوه هه فتانه له پۆژ و کاتیکی دیاریکراو کۆری ئامۆژگاری هه بوه (ابن المستوفي، ۱۹۸۰، ج ۱، ص ۳۳-۳۴، ۱۷۳، ۳۱۷، ج ۲، ص ۳۴۱؛ ابن الشعار، ۲۰۰۵، ج ۱۰، ص ۳۱۰-۳۱۱؛ ابن الخکان، ۱۹۰۰، ج ۳، ص ۴۹؛ الیونینی، ۱۹۹۲، ج ۲، ص ۴۰۱؛ ابن تغری بردی، د.ت، ج ۵، ص ۲۵۸)، ئەم میتۆده تا ئەو راده یه جیگای بایه خ پیدان بوه، له لایه ن واعیزهکانی ناوچه کوردنشینهکانه وه په رتوکی تایبه تی ده رباره نوسراوه، سه رچاوه کان باسیان له وه کردوه (ابو السعادات الشهورزی، عبدالقاهر بن الحسن بن علی) که له واعیزهکانی سه ده ی (ک/۱۲/ز)ی ناوچه کوردنشینهکان بوه، په رتوکی له وباره وه نوسیوه، به بی ئه وه ی ئاماژه به ناوی په رتوکه که بکه ن (الذهبی، ۱۹۹۳، ج ۴۵، ص ۱۷۶؛ الاسنوی، ۲۰۰۲، ج ۱، ص ۲۸۷-۲۸۸)، هه م له لایه ن دانیشتوانه وه هه م له لایه ن ده سه لاتی سیاسی ناوچه که شه وه خاوه ن پله و ریزی تایبه ت بون، ئەوه تا له کاتی هاتنی واعیزیکی مه غریبیدا بۆ ناوچه کوردنشینهکان (الواعظ المغربي، زکریا یحی بن احمد بن احمد الاندلسی الغرناطی) (مردوه له داوی ۱۲۲۲/ز)، له سه ر داوی خه لکی له لایه ن ده سه لاتدارانه وه رێگای پینه درا ناوچه که بجیهیلایت، ئەمه ش له بهر خۆشه ویستی خه لکه که بوه بۆ ناوبرا (ابن المستوفي، ۱۹۸۰، ج ۱، ص ۳۲۶).

هه ریه ک له و رێگایانه ی که سه ره وه ئاماژه یان بۆ کرا (وتاریژی و ئامۆژگاری)، له گه ل ئه وه ی زیاتر میتۆدی په روه رده کردن بون، به لام ئه وه مانای ئه وه ش نییه له بواری فیرکردندا سویدیان لی نه بیندرا بیت، به لکو له گرنگترین ئه و میتۆدانه بون که له رێگایه وه خه لکان هاندراون تا مندالانیان فیری خوینده واری و خویندنه وه ی قورئان و زانسته ئاینیهکان بکه ن، له دیارترین میتۆده کلاسیکیهکانی په روه رده کردنی نه ک ته نها مندالان به لکو گه وره کانیش بون.

۳_ له بهرکردن (الحفظ):

یه کیکه له میتۆده کۆنهکانی ناو دامه زراوه په روه رده یی و فیرکاریهکانی شارستانیه تی ئیسلامی، له و میتۆدانه شه که فیرخوازان هه ر له قوناغهکانی به رای فیربونیاندا پی ئاشنا ده بن، له م شیوازی فیرکردنه دا

مامۆستا سهنته ره و ئه ركه قورسه كه له سه ره شانی ئه وه له بواری پهروه رده و فیرکردندا، مامۆستا وانه كه به باشی ئاماده دهكات، دواتر پيشكهشی فیرخووانی دهكات و بۆیانی شیده كاته وه، چه ند جارێك دوباره ی دهكاته وه تا فیرخووان به ته واوه تی له وانه كه تیده گن و له به ری دهكهن، ئه م میتۆده زیاتر پشت ده به ستیت به وه بیره ئانه وه و میتۆدی له به رکردن (الحفظ)، كه بریتیبو له دوباره کردنه وه بۆ باشتر تیگه یشتن، ته نانته ئه گه ر فیرخووان شتیکیشیان نوسیویا وه ئه وه ته نها بۆ له به رکردن بوه، ئه و دامه زراوه په روه ده یی و فیرکاریانه شی كه ئه م میتۆده ی به فراوانی تیدا به کارهاتوه بریتیبون له كه تاتیبه كان و مزگه وته كان، به تاییه تی له قوناعی یه كه می فیربون تیا یاندا (ابن الجبیر، د.ت، ص ۲۲۰؛ السخاوی، ۲۰۰۳، ج ۳، ص ۴۰؛ الزهارنه، ۲۰۱۸، ص ۱۱۱)، به لام ئه وه مانای ئه وه نییه، كه ئه م میتۆده له قوناعه كانی تری فیربون و دامه زراوه كانیترا به کارنه هاتیت، به لكو ئه م شیوازه له زۆربه ی قوناعه جیا جیا كانی فیرکردندا بونی هه بوه، به لام ئه وه نده هه یه به هوی ئه وه ی كه فیرخووان له قوناعه كانی سه ره تایی خویندنیاندا شته كان زیاتر له به رده كه ن تا وه كو تییگه ن، هه ربۆیه شه له و دامه زراوانه ی ئامازه یان بۆ كرا زیاتر به کارهاتون.

هه ندیجار فیرخووان بۆ قایلکردنی مامۆستا كانیان و پيشاندانی توانا و زیره کی خویان بابه ته كانیان به باشی له به رده رکرد، له لایه ن زانیان و مامۆستایانی شه وه بۆ سو دبیین و گه یاندنی زانیارییه كان په نای بۆ براوه، كه چونه ته كۆره زانسته كانی ناو مزگه وت، فه رموده و بابه ته فیه كانیان له به رکردوه، وا پئویست بو له سه ره مامۆستا و كه سی په روه رده كار (مؤدب)، كه یه كه مجار قورئان به مندالان له به ربكات، دواتر له زانسته كانی فه رموده و الفقه و شیعر و زانسته كانی تر شاره زایان بكات (ابو نعیم الاصفهانی، ۱۹۷۴، ج ۹، ص ۷۳؛ الخطیب البغدادي، ۲۰۰۲، ج ۹، ص ۳۱۱؛ ابن خلكان، ۱۹۷۱، ج ۴، ص ۱۶۴).

له كاتی وتنه وه ی وانهدا، مامۆستا به ئارامی و خۆبه كه مزانینه وه به رامبه ر ته واوی فیرخووان و له شوینیکی گونجاوی وه ها داده نیشیت كه هه موانی لیوه دیاریت، به گویره ی پئویست ته ماشای فیرخووان دهكات و ئاوریان لیده داته وه، پئویسته به شیوه یه کی جوان وانه كه بلیته وه و له وشوینه دا كه پئویستی به وه ستان هه یه بوه ستیت، دوا ی ته واو بونی وانه كه ش وه ها باشتره مامۆستا كه پیش فیرخووازه كانی نه روا ته ده ره وه، به لكو توزیک چاوه رپێ بكات و بمینیته وه تا وه كو ئه و فیرخووانه ی ده یانه ویت برۆن نه بنه مایه ی بیزاری بۆ ئه وانه ی كه پرسیاریان له مامۆستا هه یه، چونكه له كاتی هه بونی كاتی زیاده دا ده بیت مامۆستا كه وه لامی پرسیارانی فیرخووان بداته وه كه ئاراسته ی ده كرین، ئه مه ش له پینا و ئه وه یه كه وانیه کی كچ و كالیان پینه گات و ئه وه ی خویندویانه باشتر تییگه ن، نابیت مامۆستا تا قی کردنه وه ی فیرخووانی له بیربكات و ده بیت ماوه ماوه ئه وه ی به فیرخوانی له به رکردوه پینانی دوباره بکاته وه، ئه مه ش بۆ زانیی راده ی زیره کی و ئاستی سو دبیینیان له وانه كه گرنه (ابن الجماعه، د.ت، ص ۱۹-۲۴، ص ۲۸-۲۹).

له لایه ن زانیانی پيشینیشه وه په سنی ئه م میتۆده كراوه و پینانوا بوه فیرخووان له كاتی ته لقین و پيله به رکردنی راسته وخۆ له لایه ن مامۆستا وه سو دیکی زۆر ده ببینیت و باشترین زانستیش لای ئه وان ئه وه بوه، كه فیرخووان

پاستهوخۆ له ده می خاوهن زانسته که وه وهری ده گرن، چونکه ده توانیت به شیوهیه کی جوان له بهری بکه ن و به شیوهیه کی باشیش ئه و زانسته ی وه ریانگرتوه و له بهریان کردوه بۆ خه لگی باس بکه نه وه (الغزالی، ۲۰۱۰، ص ۸۷)، فیرکردنی فیرخوازان به پپی ئه م میتوده فیرکردنیکی له سه ره خو و پله به پله و به ش به ش و که م که م بوه، توانای ژیری و ته مه نی فیرخوازان و ئاماده باشییان بۆ فیربون له بهرچاو ده گیرا، چونکه بۆ هه ندیکیان یه کجار باسکردنی زانیارییه که به س ده بیت و بۆ هه ندیک له فیرخوازانیش ده بیت زیاتر له دو جار زانیارییه که دوباره بکریته وه، هیشتا له ئاستیکدا نین بابه تی ئالۆز و مانا نادیار و داخراویان بۆ بخریته رو و شیبکریته وه، ئه مه ش په یوه ندی به جیاوازی تاکایه تیه وه هه یه، که بابه تیکی ته واو پهروه رده یی و دهرونییه، به هیچ شیوه یه ک نابیت ماموستا هه ولی ئه وه بدات که زانستیکی زیاتر له تواناکه ی فیری فیرخوازه که بکات، ته نانه ت قورسکردن باری فیرخوازان زانیاری گه لیک که له توانای خویاندا نییه تیبیگه ن و وهری بگرن، نه ک بۆ فیرخوازان ی سه ره تایی به لکو بۆ فیرخوازان ی قوناغه کانی دواتریش کاریکی هه له یه و ده بیت فیرکاران خوی لیه دوربگرن، چونکه ده بیته هوی ئه وه ی که فیرخوازان له تیگه یشتن دۆش دابمینن و ماندوبین و ئاگاییان نه مینیت و له خویندن و فیربون بیئومید بین و دور بکه ونه وه له زانست و زانیاری (ابن خلدون، ۲۰۱۶، ج ۲، ل ۵۴۴-۵۴۶).

به و پینه ی ئه و میتوده گرنگترین شیوازی پهروه رده و فیرکردنی ناو که تاتب و مزگه وته کان و نه خوشخانه کان و دامه زراوه پهروه رده یی و فیرکارییه کانی تریش بوه و له ناوچه کوردنشینه کانی شیدا ژماره یه کی زۆر له و دامه زراوانه هه بون، میتودیکی به ربلاوی پهروه رده و فیرکردن بوه تیا یاندا (یوسف، ۲۰۰۱، ج ۲، ص ۲۷۶)، به مانایه کی دیکه له بهرئه وه ی ئه م میتوده توانای ژیری و بیرکردنه وه و له بهرکردن به هیز ده کات، زۆرکیش له زانیاری و زانسته کان پیویستیان به له بهرکردن هه بوه، ئیدی ده شی به ربلاوترین میتود بوبیت، فیرکار و ماموستایانیش له بهرکردنیان به مه رج دانابو بۆ فیربون (ابن خلدون، ۲۰۱۶، ج ۲، ل ۶۵۷).

۴_ نوسین (الاملاء)

یه کیکیتر له میتوده کانی فیرکردن له ناو دامه زراوه پهروه رده یی و فیرکارییه کانی بریتیبو له نوسین (الاملاء)، له لایه ن به شیک له زانیاری موسلمانیشه وه له ریزی یه کیک له شیوازه باشه کانی فیرکردن دانراوه (الخطیب البغدادي، د.ت-أ، ج ۲، ص ۵۳)، له م شیوازه فیرکردنه دا که له سه ده ی (ک/ز) یه وه له ناو موسلماناندا ده رکه وته، ماموستا له کاتی ئاماده بونی له کۆری فیرخوازاندا ئه و زانسته ی که له لای بوه جا له بهری بوبیت یان یاداشتی کردبیت و لای خوی نوسی بییتی برگه برگه بۆیان ده خوینیته وه، واته له ریگای میتودی خویندنه وه (القراءة) زانسته که ی به فیرخوازان ده گه یاند، فیرخوازانیش ئه وه ی پپیان ده و ترا ده یاننوسییه وه، دوا ی ته واوبون له نوسیینه وه ش ده ست ده کرا به شیکردنه وه و رو نکردنه وه ی ئه و زانیارییه نه ی نارونن، فیرخوازه کانی ش رو نکردنه وه کانیان له شیوه ی په راویز (الهوامش) له لایه کی ئه و په ره ده نوسییه وه که زانیارییه که یان تیدا تومارکردوه (الزهارة، ۲۰۱۸، ص ۱۱۳)، کاتیکیش ژماره ی فیرخوازان زۆر بوبایه و دهنگی ماموستا

نهگه‌یشتایه‌ته هه‌مو فیرخو‌ازان، له‌کاتی به‌کاره‌یتانی ئەم شی‌و‌ازی فیرکردنه‌دا پشتیان به‌که‌سیک به‌ستوه که پنیوتراوه وەرگر (المستملی)، که ئیشی وەرگر گه‌یانندی زانیاری مامۆستاکه‌بو به‌ فیرخو‌ازان، نه‌ده‌بو پینچه‌وانه‌ی مامۆستاکه‌ی قسان بگوازیته‌وه و قسان بکات، ده‌بو پابه‌ندی قسه‌کانی مامۆستاکه‌ی بو‌ایه، به‌تایبه‌ت که مامۆستاکه‌ی شاره‌زا و لی‌هاتو بو‌ایه، پی‌ویستبو له‌ شوینیکی به‌رزدا بو‌هستیت یان دابنیشیت تا هه‌مو فیرخو‌ازان به‌ باشی گو‌ییان لی‌بیت، به‌گو‌یره‌ی ژماره‌ی فیرخو‌ازانیش ژماره‌ی وەرگران زیاد و که‌میان ده‌کرد (الخطیب البغدادي، د.ت-أ، ج ٢، ص ٦٥-٦٧؛ السمعانی، ١٩٨٩، ص ٦١).

ئەم میتۆدی فیرکردنه‌ته‌ن‌ها له‌لایه‌ن مامۆستایانه‌وه به‌کارنه‌هاتوه، به‌لکو فیرخو‌ازانیش ده‌یان‌توانی له‌ ریگه‌یه‌وه زانیاری ئالوگۆرپکه‌ن و زانست و زانیاری بو فیرخو‌ازانی تر بخویننه‌وه و ئەوانیش بینوسن، هه‌ندی‌کجاریش له‌پال شی‌و‌ازی فیرکاری (الاملاء)دا، میتۆدیکێ تر به‌کارهاتوه که ناسراوه به‌ نیشان‌دان (العرض)، که فیرخو‌از ئه‌و زانیاریانه‌ی تو‌ماری کردون، پیشانی مامۆستاکه‌ی ده‌دایه‌وه، بو ئەوه‌ی دلنیا‌بن له‌ راستی و ری‌کوپیکێ و سه‌نه‌د و مه‌تنی ئه‌و فه‌رمودانه‌ی تو‌ماری کردون، سه‌ره‌پای دلنیا‌بونه‌وه‌ی مامۆستا له‌ دروستی ئه‌و زانسته‌ی فیرخو‌از نوسیویه‌تیه‌وه، له‌هه‌مان کاتدا به‌هۆی ئەم میتۆده‌وه مامۆستا ده‌یتوانی له‌ ئاستی زیره‌کی و توانای فیرخو‌ازه‌کانیش تینگات (القابیسی، ١٩٨٦، ص ١٤٠؛ الزهارة، ٢٠١٨، ص ١١٥).

له‌لایه‌ن زانیانی موسلمانه‌وه کۆمه‌لیک ره‌وشت و ئاداب بو ئەو فیرخو‌ازانه‌ داندراوه، که ده‌یانویست له‌ ریگای ئەم شی‌و‌ازانه‌وه زانست فیربن، ده‌بو فیرخو‌ازان به‌ته‌واوی ئاماده‌کارییه‌ ده‌رونی و جه‌سته‌یی و پنداویسته‌کانیانه‌وه ئاماده‌بن، خه‌وتن له‌ناو کۆری نوسین (الاملاء)دا ریگه‌پیداوه‌بو، له‌کاتی هه‌ستکردنی مامۆستا به‌وه‌ی فیرخو‌ازیک خه‌وال و بیتاقه‌ته و ئاگای له‌وانه‌که‌ نییه، شوینه‌که‌ی ده‌گۆری، نه‌ده‌بو پنداویستی و ئامرازه‌کانی نوسینی بیر بجیت، یه‌که‌مین شتیک که فیرخو‌از له‌سه‌ر کاغه‌زه‌که‌ی ده‌نوسیوه‌ بریتیبو له (بسم الله الرحمن الرحيم)، ده‌بو ناو یان نازناو و ره‌چه‌له‌کی ئه‌و مامۆستایه‌ش بنوسی‌ت که زانیاریه‌کانی لی‌وه‌رده‌گری‌ت، و پی‌ویست بو زانیاریه‌کان به‌جو‌انی تو‌ماربکات، دواتر پیناندا‌بجیته‌وه و له‌راست و دروستیان دلنیا‌بیت و هاوتابن له‌گه‌ل زانیاریه‌کانی لای هاو‌پری و مامۆستاکه‌ی، له‌کاتی هه‌بونی زانیاریه‌کی زیاده‌شدا لای بیات و هه‌له‌کان راست بکاته‌وه و هیمایه‌کیان له‌سه‌ر دابنیت (الخطیب البغدادي، د.ت-أ، ج ١، ص ٢٧٥-٢٧٨؛ السمعانی، ١٩٨٩، ص ١٦٠-١٦١، ١٧٤، ١٨٧، ١٨٩)، له‌سه‌ر مامۆستا و فیرخو‌از وا پی‌ویستکرا‌بو، که له‌کاتی دیاریکرا‌ودا بو‌ وانه‌ خویندن ئاماده‌بونایه، مامۆستایان هینده لایان گرنگبوه پابه‌ندی کات بن، مردنیان له‌تینواندا له‌لا ئاسانتر و خو‌شتر بو له‌پابه‌ند نه‌بون به‌کاته‌وه، به‌بی به‌هانه‌و پاساویکی ریگاپیداوه‌بو، نه‌ده‌بو فیرخو‌ازان پینچه‌وانه‌ی کاتی دیاریکرا‌وه‌لسوکه‌وت بکه‌ن، ئە‌گه‌ر فیرخو‌ازیکیش دواکه‌وتبا پی‌ویستبو دا‌وای لی‌بوردن بکات، هه‌ندی‌کجار له‌ کاتی دواکه‌وتنی فیرخو‌ازیکدا به‌زه‌حمه‌ت مامۆستا زانیاریه‌که‌ی دوباره‌ده‌کرده‌وه، ئە‌مه‌ش له‌ پینا‌و پابه‌ندبونی فیرخو‌ازان بو به‌کات و زانیی نرخه‌که‌ی بو، مامۆستا هه‌بوه دوباره‌کردنه‌وه‌ی وته‌یه‌کی له‌ گواستنه‌وه‌ی به‌ردیکێ گه‌وره له‌شوینیکه‌وه بو شوینیکیتر له‌لا قورستر‌بوه، هه‌ربۆیه‌شه فیرخو‌ازان له‌ترسی

له دهست نه چونی ئه و زانستهی له لای مامۆستا که یانه، تا ئه و رادهیه په یوه دست بون به کاته وه، که زۆر جار به کاتیکی زۆر پیش کاتی وانه خویندن له شوینی دیاریکراو ئامه ده بون، سودیشیان له و ماوهیه بو پیدانچونه وهی ئه و بابته هی خویندویانه بینوه (الخطیب البغدادي، د.ت.أ، ج. ۲، ص ۵۸-۵۹، ۱۳۵، ۱۳۸).

دوباره نه کردنه وهی وانهش له لایه ن مامۆستا وه به و مانایه نییه، که نه ریتی دوباره کردنه وه نه بو بیت، به تایبه تی له کاتی وانه خویندن و دواتریشدا، به لکو زیاتر له بهر پابه ندبونی فیرخوازان بوه به کاته وه و ئاماده بونیان بوه له کۆری زانستی و وانه کاندایه کاتی خویدا، ئه گینا میتۆدی دوباره کردنه وه (التکرار) و بیرهینانه وه (المذاکره) له شیوازه گرنه گه کانی بواری په روه رده و فیترکردن بون له ناو دامه زراوه کان و ناوچه کوردنشینه کاندایه، به رده وام زانایان جه ختیان کردۆته وه له سه ره ئه وهی که هه ر کاتیکی زانیاریه کتان له لایه، بیری په کتری بخره وه و بو په کتری دوباره بکه نه وه، ته نانه ت که فیرخواز و فیترکار که سیشیان ده ستنه که وت تا وه کو ئه و زانیارییه ی لایانه بیری بخره وه و بو دوباره بکه نه وه، ئه و با ئه م کاره له گه ل خویمان بکه ن، واته له پیناو له بیرنه چونه وهی زانسته که، پیوسته زوزو بیری خویمانی بخره وه و له دلی خویماندا دوباره و دوباره بیلینه وه، چونکه بیرهینانه وهی زانست ژیا نه و ئاستی فیرخوازان زیاتر به ره و پیشه وه ده بات، له لایه ن زانایانیشه وه دلی فیرخوازان به گل چویندراوه، که چاندنه که ی زانسته و بیرهینانه وهش ئاوه که یه تی، ئه گه ر گله که ئاوه که ی لی ببردیت، ئه و چاندنه که ش وشک ده بیت (الخطیب البغدادي، د.ت.أ، ج. ۱، ص ۲۳۷-۲۳۸، ج. ۲، ص ۲۶۸، ۲۷۸؛ ابن الشعار، ۲۰۰۵، ج. ۱، ص ۳۵۹؛ الیونینی، ۱۹۹۲، ج. ۲، ص ۴۰۱).

به و پینه ی ئه و میتۆده زیاتر له کاتی فیترکاری زانستی فه رموده دا به کاره اتوه، که مامۆستا ئه و فه رموده یه ی له به ری کرده یان یاداشتی کرده و نوسیویه تیه وه ده ی خوینته وه و فیرخوازانیش ده یانوسییه وه، له ناوچه کوردنشینه کاندایه گه یاندنی زانیاریدا میتۆدیکی پشت پیبه سترابوه، په کیکیش له و ناوچه ی کۆری نوسین (الاملاء) تیایدا میتۆدیکی گرنه گه ی فیترکاری بوه، بریتییه له شاری (بروجرد)، که له لایه ن قازی شاره که وه (ابو القاسم عیسی بن علی ابن عیسی البروجردی) (مردوه له ۴۲۳/ک/۱۰۳۱ز)، له ریگای ئه و میتۆده وه فه رموده کانی پیغه مبه ر (ص) گه یه ندراون به فیرخوازان (السمعانی، ۱۹۶۲، ج. ۱، ص ۱۹۳)، جگه له م ناوچه یه له ناوچه ی تری کوردنشینه دا فه رموده ناس و دامه زراوه ی فیترکاری تایبه ت به زانستی فه رموده هه بون و میتۆدیکی سود لیبیندراو و پشت پیبه سترابوه، که له کاتی باسکردنی میتۆده کانی تری تایبه ت به زانستی فه رموده دا ئامازه یان بو کراوه.

هـ_ گێرانه وه (الروایه):

یه کیکی له میتۆده به ربلاوه کانی بواری په روه رده و فیترکردن بوه، که له ناو دامه زراوه په روه رده یی و فیترکارییه کاندایه به کاره اتوه، ده کریت هۆکاری به ربلاویشی ئه وه بو بیت، که له م میتۆده دا پشت نابه ستریت به نوسیینه وهی ئه و زانیاریانه ی که له م شیوازی فیترکارییه دا ده گه یه ندرین، که سیک زانیارییه ک ده گێریته وه و

کهسانی تریش تهنه له رینگای گوڤگرتنه وه زانیارییهکان وهردهگرن بهی ئه وهی بینوسنه وه، هه ربۆیه ش دهکریت که سیک که نوسین نه زانیت، تهنهت هیچ خوینده وارییه کیشی نه بیت، له رینگای ئه م میتۆده وه پشکداری له به ره و پیشبردنی رهوشی پهروه ده و فیگردن و بلاوکردنه وهی زانستدا هه بو بیت، له لایه ن به شیک له زانیانی شه وه ئه م شیوازه ی پهروه ده و فیگردنه رهخه کراوه و پیاوانا بوه که له م میتۆده ی فیگردارییه دا له وانه یه فیرخواز تهنه گرنگی دابیت به له بهرکردن بو ئه وهی ببیته که سیک له بهرکار (حافظ) ی هه مو جوړهکانی زانست و لیشی تینه گیشیت، زور به جوانی زانسته که ی وهرگرتوه و له بهری کردوه و وتوشیه تیه وه، به لام به ته واوه تی نه یزانیوه ناوه رۆکی ئه و زانیارییه ی که فیبری بوه باس له چی دهکات، له وباره شه وه پیغه مبه ر (ص) فهرمویه تی (زانست به ستراوه ته وه به نوسینه وه)، جاریکیشیان که سیک ده رده دلی خۆی له لای پیغه مبه ر (ص) کرد که ئه و زانیارییه ی له بهریان دهکات له بیبری ده چنه وه، ئه ویش پیی فهرمو (دهسته کانت به کار بهینه، تاوه کو ئه وهی دهینوسیه وه، له کاتی له بیرچونه وه دا بگه رپیه وه سه ری) (الموردی، ۱۹۸۶، ص ۵۸؛ ابن الجوزی، ۱۹۸۱، ج ۱، ص ۷۷).

ئه م رینگای گیرانه وه یه له لایه ن زانیانه وه بو گه یاندنی زانستی جوړاوجور به کارهیندراوه، به تاییه ت له زانسته ئاینیه کاند، له ناو ئه وانیشدا زیاتر میتۆدی زانستی فهرموده ناسی و بلاوکردنه وهی فهرمودهکانی پیغه مبه ر (ص) بوه، له کاتی گیرانه وه شدا تهنه بیستن و له بهرکردنی فهرموده که پیویست نه بو، که ئیمامی شافعی ش (خ.ر) زیاتر په سنی ئه وه دهکات، به لکو گرنگتر له وه سه لیه و لیتهاتی که سی گیره ره وه بو (ابن الجماعه، د.ت، ص ۵۳).

ناوچه کوردنشینه کانی وهک هه ر ناوچه یه کی تری خانه ی ئیسلام شوینیک بون بو گیرانه وهی فهرمودهکانی پیغه مبه ر (ص)، بو نمونه (داود بن محمد بن الحسن بن خالد الاربلی ثم الحسکفی) (مردوه له ۵۷۰/ک/۱۱۷۴ز)، بو ماوه یه ک دادوه ری شاری (حصن کیفا) بوه و له ناوچه کوردنشینه کاند (صحیح البخاری) گیراوه ته وه (ابن المستوفی، ۱۹۸۰، ج ۱، ص ۲۶۵-۲۶۷؛ ابن کثیر، ۲۰۰۲، ج ۱، ص ۶۳۷-۶۳۸)، پیده چیت په رتوکی (صحیح البخاری) له فهرموده بهر بلاوهکانی ناوچه کوردنشینهکان بو بیت، له چه ندین کۆری زانستی تردا له لایه ن زانیانه وه گیراوه ته وه (ابن المستوفی، ۱۹۸۰، ج ۱، ص ۱۸۴، ۱۹۸؛ ابن خلکان، ۱۹۰۰، ج ۱، ص ۳، ص ۲۲۶؛ الذهبی، ۱۹۵۱، ج ۱، ص ۱۵۸)، (حنبل بن عبدالله ابن الفرغ السعاده) (مردوه له ۶۰۴/ک/۱۲۰۷ز)، (المسند) ی ئیمام احمدی بو فیرخوازان له ناوچه کوردنشینهکان گیراوه ته وه (ابن المستوفی، ۱۹۸۰، ج ۱، ص ۱۶۲؛ سبط ابن الجوزی، ۲۰۱۳، ج ۲، ص ۱۶۲؛ الذهبی، ۱۹۸۵، ج ۲، ص ۴۳۱-۴۳۲)، هه ریه ک له (ابو محمد الموقانی) (مردوه له ۶۱۰/ک/۱۲۱۳ز) و (ابو الحسن علی بن اسماعیل بن مسلم بن سلمان الاربلی) (مردوه له ۶۱۸/ک/۱۲۲۱ز) دو له گیره ره وهکانی فهرمودهکانی پیغه مبه ر (ص) بون و له ناوچه کوردنشینهکان فهرموده یان گیراوه ته وه (ابن المستوفی، ج ۱، ص ۲۱۳، ۴۴۷)، به و پییه ی ژماره یه کی زور فهرموده ناس هه بون له ناوچه کوردنشینهکاندا، ئه مه یه کی بوه له میتۆده بهر بلاوهکانی پهروه ده و فیگردن تیادا و زانیانی فهرموده ناس له ناوچهکانی

تری خانەیی ئیسلامەوه هاتونەتە ناوچە کوردنەشینەکان و گۆییان لە گێرەرەوهی فەرمودەکان گرتو، لە شیوازی فیرکاری بیستن (السماع) دا ئاماژە بە ژمارەیهک زانای تر کراوه، که لە ناوچە کوردنەشینەکاندا فەرمودەیان گێراووەتو، بەلام ئەوه مانای ئەوێش نییه، که ئەم میتۆده تەنها لەلایەن زانایانی فەرمودەناسەوه بەکارهاتیب، بەلکو لەبابەتە وێژەبیهکانیشدا میتۆدیکی سود لیبیندراو بو و لەناو دامەزراوه پەروردهیی و فیرکاریهکانی هەولیر (اربل) دا جگە لە فەرمودە چیرۆکی گێردراونەتەوه (ابن المستوفی، ۱۹۸۰، ج ۱، ص ۸۰-۸۱، ۳۷۰)

۶- بیستن (السماع):

یهکیکتره له میتۆده بەکارهاتوکانی ناو دامەزراوه پەروردهیی و فیرکاریهکان، دهکریت بوتریت تیکه له یه که له هەردو میتۆدی نوسین (الاملاء) و گێرانهوه (الروایة)، چونکه لهم شیوازه دا فیرخوازان گۆبببستی زانیاریه که دهبون و له بهریان دهکرد، یاخود دهیان نوسیهوه، بهلام زانا هه بوه نوسینهوهی له کاتی بیستنی زانیاریدا به کاریکی باش دانهناوه، چونکه له دۆخیکی وه هادا میثکی فیرخواز مه شغول ده بیت، ئەگەر نوسینی له گەل نه بیت ئەوا بیستنه که ده بیته بیستنیکی راست و دروست، ئەم شیوازی بیستنه سی جۆری هه بو، یه که میان مامۆستاکه زانیاریه که ی دهوت یاخود ده خویندهوه و فیرخوازه که گۆبی بۆ دهگرت، جۆری دو مییان فیرخوازه که زانیاریه که دهوت و مامۆستاکه گۆبی بۆ دهگرت، سبیه میشان مامۆستاکه زانیاریه که نوسراوی به فیرخوازه که هدا و پتیدهوت له منه وه ئەو زانیاریه بخوینه وه و بگێره وه (الخطیب البغدادي، د.ت-ب، ص ۶۷، ۳۲۳؛ ابن المستوفی، ج ۲، ص ۳۲۷؛ ابن الفوطی، ۱۴۱۶هـ، ج ۲، ص ۵۳۵).

بهو پتیهی ئەو میتۆده زیاتر شیوازی فیرکردنی زانستی فەرموده بوه و له ناوچە کوردنەشینەکانیشدا فەرمودەناسی زۆر هه بون، هەر له پیش ماوهی لیکۆلینه وه که وه یه کیک بوه له ریگا بهربلاوهکانی فیرکردن تیایدا (المقدسی، ۱۹۹۱، ص ۳۷۹)، له کاتی باسکردنی ژیاننامهی زانایان و فیرخوازان وه له لایەن میژونوسانه وه، له چه ندین شویندا ئاماژە به وه کراوه که زانیاریان بیستوه یان لییان بیستراوه، که به شیک له وانه له ناوچە دوره کانه وه پویان کردوه ته ناوچە کوردنەشینەکان له پیناوه به شداریکردن له کۆری بیستنی زانست و زانیاریدا، له به ناوبانگترین ئەو زانایانه شی که فەرموده یان لیبببستراوه بریتیبون له (ابوالعباس الزرزاري) (مردوه له ۵۹۱/ک/۱۱۹۴ز)، (الیاس بن جامع بن علي، ابو الفضل الاربلي) (مردوه له: ۶۰۱/ک/۱۲۰۴ز)، فیرخوازانیکی زۆر سهردانیان کردون و زانیارییان لی بیستون، لهو کۆره زانستییهی که (قاسم بن عبدالسلام بن محمد بن عبدالعزيز، الخطیب السنجاری) (مردوه له ۶۰۵/۱۲۰۸ز) به شداری تیدا کردوه له شاری ههولیر (اربل)، پهرتوکی (درر السنة) بیستراوه، واته پهرتوکه که خویندراوه ته وه و فیرخوازانیش گۆییان گرتوه، ههروه ها له کۆری زانستی که له سالی (۶۱۴/ک/۱۲۱۷ز) دا له شاری ههولیر ئەنجام دراوه (صحيح البخاری) بیستراوه، به هوی بونی خانەیی فەرموده (دار الحدیث) و چه ندین زانای فەرموده ناس له شاره که دا، پشت بهستن به به کارهینانی ئەو

میتۆده زیاتر دهکاته ئه مری واقع، به تایبهت که زانستی فهرموده ناسی زیاتر کار له سههر گێرانهوه و مهتن و پراوییهکان دهکات، که هه مو ئهوانه پێویستییان به وردی له بهرکردن و گێرانهوهی بێ پچران ههیه، چه ندين کۆپی زانستی بۆ بیستی فهرموده ی تیا دا ئه نجام دراوه (ابن النقطه الحنبلي، ۱۴۱۰هـ — ج ۱، ص ۲۵۳؛ ابن المستوفي، ۱۹۸۰، ج ۱، ص ۱۲۱-۱۲۲، ۱۷۱، ۱۲۶، ۱۷۳، ج ۲، ص ۳۲۷؛ ابن الفوطي، ۱۴۱۶هـ — ج ۲، ص ۵۳۵)، له زانای فهرموده ناسی داقوق (دقوقا) (ابو عبدالله محمد بن بختيار البعقوبي) (مردوه له ۱۲۲۰ز)، پهرتوکی (سنن النسائي) بیستراوه (ابن المستوفي، ۱۹۸۰، ج ۱، ص ۱۹۰).

(الحافظ عبد القادر الرهاوي) (مردوه له ۶۱۲/ک/۱۲۱۵ز) و (ابو الحسن البغدادي) (مردوه له ۶۱۸/ک/۱۲۲۱ز) و (ابو الربيع البلدي) (مردوه له دواي ۶۲۴/ک/۱۲۲۷ز) و (النجاد الموصلي) (مردوه له دواي سالی ۶۲۹/ک/۱۲۳۱ز) و (ابو حامد الکرمانی الصوفي) (۶۳۵/ک/۱۲۳۷ز) و (احمد بن عمر بن احمد، ابو محمد الفقيه الحنفي الكفرعزي) (مردوه له: ۶۳۷/ک/۱۲۳۹ز) له و زاناو فیترکارانه یون که کۆپی بیستییان ئه نجام داوه و زانیارییان لیبستراوه له ناوچه کوردنشینهکاندا (ابن المستوفي، ۱۹۸۰، ج ۱، ص ۳۹، ۱۳۱-۱۳۲، ۲۱۳، ۳۹۷، ۲۵۲؛ ابن الشعار، ۲۰۰۵، ج ۱، ص ۲۹۲، ۴۴۷، ج ۶، ص ۳۰۴).

تهوه ره ی دوهم: میتۆده تایبهتیییهکان:

۱_ وانه بیژی (المحاضرة):

هه تاوه کو شیوازهکانی پهروه رده و فیترکردن زور و جوراوجۆربن کاریگه ریییهکانی بۆ سههر ده ره نجامهکانی پهوشی پهروه رده و فیترکردن زیاتر دهبن، وانه بیژی یه کیکی تر بوه له میتۆدهکانی فیترکردن، که له م شیوازی فیترکارییه دا مامۆستا وانه یه کی پیشکهشی فیترخوازانی دهکرد، دهبو به شیوهیه که بابه ته که بخاته رو سه رنج و خولیا و ئاره زوی فیترخوازان بۆ لای بابه ته که رابکیشیت، کهسی وانه بیژی له سه ره تای دهستپیکردنی وانه که یدا پێویست بو به شیوهیه کی کورت بابه ته که ی بۆ فیترخوازان باس کردبوایه، پاشان له ریگی هینانه وهی نمونه وه بابه ته که ی پون ده کرده وه، به خستنه روی ئه و به لگانهش که بونیان هه یه له سههر بابه ته که وانه که ی زیاتر دهوله مند ده کرد، دهبو وانه بیژی وانه که به جۆریک بخاته رو که سه رنجی فیترخوازان به خۆیه وه په یوه ست بکات، دواي ته و او بونی وانه کهش پشویه ک بدات و بیدهنگ بیت، ریگه به فیترخوازهکانی بدات له سههر بابه ته که بیربکه نه وه، دواتر گفتوگو له سههر بابه تی باسکراو له گه ل ئاماده بوان بکات، دهبو گوئ له و پرسیارانهش بگریت که له لایه ن فیترخوازانه وه ئاراسته ی ده کرین و وه لامیان بداته وه، خو ئه گه ر مامۆستا نه ی توانیایه وه لامی یه کیکی له پرسیارانی فیترخوازهکان بداته وه، یان زانیاری ته وای له سههری نه بوایه، ئه و نه ده بو له خۆیه وه وه لام بداته وه، پێویست بو وه لامه که ی بریتییت له نازانم، که ئه مهش گه وره یی مامۆستا که ده رده خات و فیترخوازانی به دور ده بن له وه رگرتنی زانست و زانیارییه کی هه له، پێویست بو مامۆستا پرسیار له فیترخوازانی بکات ده رباره ی ئه و بابه ته ی که باسی کردوه، ئه مهش بۆ دلنیا بون له وه ی ئایا فیترخوازان له وانه که تیگه یشتون

و تا چەند سویدیان لێی بینیوه، سویدیکی ئەم جوړه پرسیارکردنانهی فیرکار له فیرخووانیش بریتییە لەدوباره باسکردنەوه و بیرهینانەوهی ئەو بابەتەهی پیشتر خراوتەپرو (الزرنوجی، د.ت، ص ٤٢؛ الدیوجی، ١٩٨٢، ص ٨٧-٨٨)، ئەمەش یەکیکە لە هونەرە گرنگەکانی وانه گوتنەوه، که بیگومان ئەو مامۆستایانەشی پەنایان بو بەکارهینانی ئەو میتۆدە بردو، دەبیت خاوهنی کۆمەڵیک خەسلەت بو، لە زمان پاراوی و توانای دەربرین و زیرەکی و لێهاتویی لە دەستگرتن بەسەر ئاگایی فیرخوواندا، چونکە بە پلەهی یەکەم پیشکەشکردنی وانه بەم میتۆدە لەسەر ئەستۆی مامۆستایانە (طوالبە، ٢٠١٠، ص ١٨٠).

لە ناوچە کوردنشینەکانیشدا زاناگەلیک هەبون که لەریگای ئەم میتۆدەوه خزمەتی رهوشی زانستی و پەرودەرە و فیرکردنیان کردو، بو نمونە (علي بن ابي بكر بن عمر الحراني) که له سالی (٦١٧/ک/١٢٢٠ز) له شاری (خلاط) مردو و له شاری حران نێژراوه، له پیشکەشکردنی وانه له ریگای میتۆدی وانه بیژی (المحاضرة) هوه که سیکی بەتوانا و ناسراوبوه و توانیویەتی لێهاتوانە و بەشیویەکی باش زانستەکهی بگهیهنیت (ابن المستوفي، ١٩٨٠، ج ١، ص ٢٩٧-٢٩٨)، هەرودها فهقیهی شافیعی (البهاء السنجاری) (مردو له ٦٢٢/ک/١٢٢٥ز)، ماوهیهک له شاری هەولێر (اربل) بو و له شارەکهدا له ریگای ئەم میتۆدەوه وانهی جوړاوجۆری گوتوتەوه، کۆتاییهکانی تەمەنیشی له شاری (سنجار) بەریکردو، تا کوچی دواپی کردنیشی له وشارەدا خزمەتی رهوشی پەرودەرە و فیرکردنی کردو (ابن خلکان، ١٩٠٠، ج ١، ص ٢١٤-٢١٧)، یەکیکیتر لهو زانایانەهی که له ناوچە کوردنشینەکاندا به پەرودەرە و فیرکردنی فیرخووانەوه خەریکبو و له کۆری وانه بیژیدا بیوینه بو بریتییە له (شرف الدین ابن منعة، ابو الفضل احمد بن کمال الدین الاربلي) (مردو له ٦٢٢/ز/١٢٢٥ز)، که له دواپی مردنی باوکیهوه له قوتابخانەهی (المظفرية) له شاری هەولێر بوته مامۆستا و وانهی تیا دا وتوتەوه (ابن خلکان، ١٩٠٠، ج ١، ص ١٠٨؛ بههرامی نیا، ٢٠٠٩، ل ٢٥٢-٢٥٣)، بیگومان ئەمانه نمونە گەلیکن که دەستکەوت و دەرەنجامهکانی ئەمانه و نمونەهی تریش به تاییهتی له ماوهی سهدهکانی (٥_٧/ک/١١_١٣ز) بوته هوی پیشکەوتنی رهوشی پەرودەرە و فیرکردنی ناوچە کوردنشینەکان.

٢_ مشتومرکردن (المناظرة):

له گەل گەشه کردنی بزاقی زانستی و پۆشنیبری و سه رهه لدانی ریباه و سیکته ئاینییهکان، ئەم جوړه رۆبه رۆبونهوه زانستییه له نیوان زانایان له مه له بنده زانستییهکاندا بو به نه ریتیکی زانستی، تاواپی لیهات بو به میتۆدیکی گرنگی فیرکردن (ابن خلدون، ٢٠١٦، ب ٢، ل ٣٢١_٣٢٥)، تیایدا دو کهس رۆبه رۆی یه کتر دهبه وه و مشتومری زانستی ئەنجام دهن له سه ره بابەتیک، که ده بیت زانیاری زوریان له سه ری هه بیت، یان لانیکه م ده بیت باش خو یان ناماده بکن و زانیاری له سه ره ئەو بابەته کۆبکهنه وه که له سه ری ده چنه گفتوگوه له گەل یه کتر، له رۆی زمانه وانیه وه (المناظرة) وه رگیراوه له وشه ی (النظر) که به واتای (به چاوه کانی له شتیکی راما) دیت (تامل الشيء بالعين) (الرازي، ١٩٩٩، ص ٣١٣؛ ابن المنصور، ١٤١٤هـ ج ٥، ص ٢١٥)، له رۆی زاراوه شه وه

بنه‌مای مشتومرکردن (الخطیب البغدادي، ١٤٢١هـ — ج ٢، ص ٥٣، ٥٦، ٧٠؛ ابن عبدالبر الاندلسي، ١٩٩٤، ج ٢، ص ٩٦٨؛ غه‌زالی، ٢٠١٦، ب ١، ل ٣٢٤-٣٣٦؛ الزرنوجي، د.ت، ص ٤٢؛ النوي، ١٩٨٧، ص ٢٩؛ العلمي، ٢٠٠٤، ص ٢٢٣-٢٢٨).

مشتومرکردن له‌سه‌ر هەر باب‌ه‌تیک بیت ئەنجامه‌که‌ی له‌م سێ حاله‌ته به‌ده‌رنه‌بوه، یان باوه‌ری به‌و بۆچون و زانسته‌ی که لایه‌تی پته‌وتر و توکمه‌تر ده‌بیت، یان شکوگومانی بۆ دروست ده‌بیت له‌سه‌ر ئەو باب‌ه‌ته‌ی که له‌سه‌ری چوه‌ته مشتومرکردنه‌وه، هه‌ندیک جاریش بۆچونی که‌سیکی ده‌رباره‌ی باب‌ه‌تیک گۆرپوه، پیشتر که بۆچونی جوړیک بوه له‌سه‌ر شتیکی، له‌وه‌یه له‌دوای مشتومرکه‌وه گۆرانی به‌سه‌ردا بیت (ابن عبدالبر الاندلسي، ١٩٩٤، ج ٢، ص ٩٦٨)، ده‌کریت ئەم حاله‌تانه‌ش به‌ره‌هه‌ندی سه‌رکه‌وتن و قایلبون لیکبدرینه‌وه، که په‌یوه‌ندی به‌ ئاستی لیهاتوی و به‌لگه دروستی و هونه‌ری باوه‌ر پیه‌ینانی به‌رامبه‌ره‌که‌یه‌وه هه‌بوه، گرنگی ئەم میتوده‌ش له‌وه‌دا ده‌رکه‌وتوه، که خه‌سله‌تی گه‌یشتن به‌ راستی زانستی و داننان به‌ شکست و ره‌واندنه‌وه‌ی گومانه‌کان خۆی بینیه‌وه‌وه، هه‌ر له‌به‌ر ئەوه‌شه که جگه له‌مانه، زۆر مه‌رج و بنه‌مای تر له‌لایه‌ن زانایانه‌وه بۆ ئەم میتوده دیاریکراون.

ئەم میتوده کاریگه‌ری زۆری له‌سه‌ر به‌ره‌و پیش‌چونی ره‌وشی په‌روه‌رده و فیرکردن هه‌بوه، چونکه مشتومرکردن هیز به‌زمان ده‌به‌خشیته و واده‌کات فیرخوازان زمانیان ببیته‌وه بۆ قسه‌کردن له‌سه‌ر باب‌ه‌ته‌کان و به‌لگه‌به‌ینه‌وه بۆ قسه‌کانیان له‌به‌رامبه‌ر ئەو که‌سانه‌ی که مشتومریان له‌گه‌لدا ده‌که‌ن، کاریگه‌ریشی له‌سه‌ر به‌ره‌و پیش‌چونی زانسته‌کان هه‌بوه، ته‌نانه‌ت یه‌کیک له‌زاناکان پینویه که زانست مردوه و یه‌کیک له‌هۆکاره‌کانی زیندوکردنه‌وه‌ی بریتیه له‌گفتوگو و مشتومرکردن، ئەو فیرخوازانه‌شی ته‌نها به‌شداری کۆره زانستیه‌کان ده‌که‌ن و به‌هیچ شیه‌یه‌که مشتومر و گفتوگوی زانستی ئەنجام ناده‌ن، سویدیکی ئەوتو له‌رۆچون و شاره‌زابون له‌ زانسته‌کان نابین (الخطیب البغدادي، ١٤٢١هـ — ج ٢، ص ٨، ٢٧٨؛ ابن خلدون، ٢٠١٦، ب ٢، ل ٢٦٤)، مشتومرکردن زاناکه‌لیکی لیهاتوی به‌کومه‌لگا ده‌به‌خشی، چونکه که‌سی گفتوگوکار ده‌بو خۆی به‌ چه‌ندین تایبه‌تمه‌ندی و بنچینه‌ی جوانی زانستی وه‌کو وردیه‌تی له‌هه‌ستکردن و ژیریته‌ی و شاره‌زابون له‌ قورئان و فه‌رموده‌کانی پیغه‌مبه‌ر(ص) و بیروبوچونی زانایان و زمان و چه‌ندین تایبه‌تمه‌ندیتر برازینیته‌وه (الخطیب البغدادي، ١٤٢١هـ ج ٢، ص ٣٦).

میتودی مشتومرکردن و گفتوگوی زانستیه‌یه‌وه، هه‌ر له‌زویه‌کی زوه‌وه شیه‌یوانیکی تری فیرکاری ناوچه کوردنشینه‌کان بوه، دامه‌زراوه په‌روه‌ده‌یی و فیرکارییه‌کانی ناوچه کوردنشینه‌کان شوه‌ینیکی گرنگی ئەنجامدانی مشتومره زانستیه‌کان بون (ابن المستوفي، ١٩٨٠، ج ١، ص ٨٦)، یه‌کیک له‌ مشتومرچیه‌کانی ناوچه کوردنشینه‌کان بریتیه له (ابو السعادات الشهرزوری عبدالقاهر بن الحسن بن علی الشهروزری، الملقب حجة الدین) (مردوه له ٥٧١هـ/١١٧٥ز)، سه‌ره‌رای ئەوه‌ی فه‌قیه‌یکی به‌توانابوه، شاره‌زابوه له‌ زانستی زمان و ریزمان و کۆری مشتومری له‌گه‌ل زانایان ریکده‌خست (الاسنوي، ٢٠٠٢، ص ٢٧٧-٢٧٨؛ البغدادي، ١٩٥١، ج ١، ص ٦٠٧)،

یه کیک مشتومرکاره گهورهکانی سهدهی (ک/۱۲/ز)ی ناوچه کوردنشینهکان که لهشاری حران کوچی دواپی کردوه بریتیبو له (حامد بن محمود بن حامد بن محمد بن ابی عمرو الحرائی)، که وتاریبژ و مامۆستایهکی بهتوانا و لهههمان کاتدا موفتی شارهکهی بوه (ابن الجوزی، ۱۹۹۲، ج ۱، ص ۲۱۶؛ ابن العماد الحنبلی، ۱۹۸۶، ج ۶، ص ۳۹۲)، زانای بهناوبانگی ناوچه کوردنشینهکان و ئه‌دیب و شارهزا له زانستی ریزمان و فهلسه (محمد بن یوسف بن بن قائد الخطیب البحرانی) (مردوه لهسالی ۵۸۵/۱۱۸۹ز)، لهشاری ههولیر (اربل) ده‌باره‌ی زانستی ریزمان مشتومری ئه‌نجامداوه له‌گه‌ل زانای گهوره (ابن الشحنة، عمر بن محمد بن علی الموصلی) (مردوه له سالی ۶۰۶/۱۲۰۹ز)، ئه‌م زانایه دانیناوه به‌وه‌ی که (الخطیب البحرانی) له زانستی ریزماندا که‌سیکی شاره‌زایه، سه‌ره‌رای زیره‌کی و لیهاتویی مشتومرچییه‌کانی ناوچه کوردنشینهکان، ئامانجیان له مشتومرکردن بۆردانی یه‌کتر و خۆده‌رخستن و بالا پیشاندانی خویان به‌سه‌ر به‌رامبه‌ره‌که‌یاندا نه‌بوه، به‌لکو گفتوگۆکانیان زیاتر پوکاریکی زانستیانه‌ی هه‌بوه و ئامانج لێ خزمه‌تکردنی زانست و په‌وشی په‌روه‌رده و فیرکردن بوه، هه‌ر ئه‌مه‌شه وایکردبو چه‌ند پۆژان زانایان له مشتومرکردن به‌رده‌وام بن، ته‌نانه‌ت مشتومر هه‌یه یه‌ک هه‌فته‌ی خایاندوه! دوا‌ی به‌ کۆتا گه‌یشتنی مشتومره‌که‌ش، باس و خواسه‌کانی ناوی کراونه‌ته په‌رتوک و له‌لایه‌ن فیرخوزان و زانایانی تره‌وه بوه‌ته جیگای بایه‌خ پیدان و سود لیبینین (ابن المستوفی، ۱۹۸۰، ج ۲، ص ۴۳۶؛ السیوطی، د.ت، ج ۱، ص ۲۸۶-۲۸۷؛ یوسف، ۲۰۰۱، ج ۲، ص ۲۷۰-۲۷۱؛ حوسین، ۲۰۱۰، ل ۳۲۶).

۳_ پرسیار و وه‌لام (السؤال و الجواب):

پرسیاره‌کانی ناو پۆل به‌ یه‌کیک له شیوازه گرنه‌گه‌کانی هه‌لسه‌نگاندی زاره‌کی داده‌ندریین، پۆلیکی گرنگیان له پروسه‌ی په‌روه‌رده و فیرکردن هه‌یه، ده‌بیته هۆی زیاتر چالاکبونی فیرخوزان، بۆ هه‌لسه‌نگاندنی ئاسته جیاوازه‌کانی فیرکردن به‌کارده‌هیندریت، له‌لایه‌کی تریشه‌وه هه‌رچه‌نده مامۆستایان میتود و شیوازی جۆراوجۆری په‌روه‌رده و فیرکردن به‌کاربه‌ینن، ئه‌گه‌ر له‌پالیدا ریگا به‌ فیرخوزان نه‌ده‌ن پرسیار بکه‌ن و وه‌لامیشیان نه‌ده‌نه‌وه، ئه‌وا وه‌ک پتویست ئه‌نجامه‌کان به‌رده‌ست نابن، چونکه زۆرجاران له‌کاتی وتنه‌وه‌ی وانه‌دا به‌هۆی تینه‌گه‌یشتنه‌وه بیت یان ئالۆزی و قورسی بابه‌ته‌که‌وه، پرسیارگه‌لیکی زۆر بۆ فیرخوزان دروست ده‌بن، که ناکریت به‌بج وه‌لام جیبه‌یلدرین، به‌پیی زانستی ده‌رونزانی په‌روه‌رده‌یی نویش ده‌رکه‌وتوه، که پرسیارکردن یه‌کیکه له هونه‌ره‌کانی وانه‌گوتنه‌وه، هۆکاریکی کاریگه‌ره بۆ وروژاندنی بیر و هزری فیرخوزان، ده‌یخاته ناو ئه‌ندیشه و خه‌یال بۆ گه‌ران به‌دوا‌ی وه‌لامدا (الفتلاوی: ۲۰۰۳، ص ۲۷۰-۲۷۱)، به‌مه‌به‌ست و بج مه‌به‌ست فیرخوزان پرسیار ده‌که‌ن، له‌و کاته‌دا ده‌بیت فیرکاران به‌ سنگیکی فراوانه‌وه وه‌لامی پرسیاره‌کان بده‌نه‌وه، خۆ ئه‌گه‌ر وه‌لامی پرسیاره‌کانیشیان به‌ته‌واوی له‌لا نه‌بو، نابیت شه‌رم بکات له‌وه‌ی بلی نازانم، چونکه ئه‌مه بۆ هه‌ردو لایان و له‌پیناوه‌وه‌پیش‌چونی زیاتری په‌وشی په‌روه‌رده و فیرکردن به‌سودتره، له‌هه‌مان کاتدا پرسیارکردنی مامۆستا له‌ فیرخوزانی له‌کاتی فیرکردنیاندا هه‌م بۆ دانه‌برانیان

لهوانه که هم بۆ سودببینی زیاتری فیرخوازه که گرنگ و پیویسته، له م ریگایه وه مامۆستا له راده و ئاستی گهیشتنی زانیارییه کان به فیرخوازان تیدهگات، ئه گهر خودی زانست بریتیبیت له کۆگایه کی گهره، ئه وا کلپه که ی بریتیه له پرسیارکردن، ئه وهی دهستان دهگه یه نیت به م خهزنه گهره یه پرسیارکردنه، و تراویشه زانست قفله و کلپه کردنه وهی پرسیارکردنه، ئه گهر فیرخوازیکیش نهزان و نهشاره زابو به زانستیک، کلپه دهرزابون له نه زانییه که ی پرسیارکردنه (الخطیب البغدادي، ۱۴۲۱هـ — ج ۲، ص ۶۱-۶۲؛ غه زالی، ۲۰۱۶، ب ۱، ۱۳۹ ل-۱۴۰).

ئه م میتودی فیرکارییه که له پال چه ندين میتودی تری فیرکاری وه کو مشتومر (المناظره) دا به کارهاتوه، له لایه ن زانیانه وه کۆمه لیک پیوه ری بۆ دیاریکراوه، هم بۆ مامۆستا هم بۆ فیرخوازان، به هیچ شیوه ک نه ده بو فیرخوازان یان فیرکاران به هه ره مه کی پرسیار بکن، به لکو پیویست بو به شیوازیکی جوان پرسیار بکن، چونکه نیوهی زانست له جوانی شیوازی پرسیارکردنایه، پیویسته ئه و که سه ی پرسیاره که ی ئاراسته کراوه گوی له پرسیارکه ر رابگریت تا ته واو ده بیت، نه وه کو له ناوه راستی پرسیارکردن دا به پاساوی ئه وهی که گوايه له پرسیاره که گهیشتوه قسه به پرسیارکه ر ببیت و ده ست بکات به وه لامدانه وه، له کاتی وه لامدانه وه شدا ده بیت به وه لام روه روه ی پرسیارکه ر ببیتوه، به بی ئه وهی ده ستریزی بکاته سه ری له ری قسه وه بیت یان شتی تر، وه ک چۆن پیویست بو پرسیار به شیوازیکی رۆن و کورت و پوخت ئاراسته بگریت، به هه مان شیوه پیویست بو وه لامه که ی به کورتی و پوختی بدریته وه، خو ئه گهر وه لامه که شی دریزکرده وه ده بیت دوربیت له چه نه بازی، نابیت وه لامی پرسیاریک بداته وه که لی نه کراوه، له هه مان کاتدا نابیت پرسیاریش دهرباره ی شتیک بگریت، که وه لام نادریتوه، نابیت قسه بو که سیکیش بگریت که گوی ناگریت و بیده نگ نابیت، ده بیت خوی به دوربگریت له به کارهینانی وشه ی ده گمه ن و نه بیستراو، چونکه ئه مه پی ناوتریت ره وانیزی، به لکو ده بیت به وشه گه لی ئاسان و شیرین وه لامی پرسیاران بدریته وه، هه ر کاتیکیش پرسیارکه ر وه لامی وه رگرت، ئه وه پیویسته وه لام دهر وه کوتای به قسانی بهینیت، چونکه له دوا ی تیگه یشتن هیچ خیریک له وه لامدانه وه دا نییه (الخطیب البغدادي، ۱۴۲۱هـ ج ۲، ص ۶۲-۷۱)، که واته نابیت پرسیارکردن بو کات به فیرۆدان و خۆده رخستن بیت، پیویسته له چوارچیوه ی بابه ته که دا بیت.

له ناوچه کوردنشینه کاندئا ئه م میتودی فیرکردن سود لیبیندراوه بوه له هه مو زانسته کاندئا، واته هه ر زانستیک که زانیان و فیرکاران فیری فیرخوازانیا کردوه، چاوه روانکراو بوه که تیایدا پرسیار بگریت، جا چ له لایه ن مامۆستایانه وه بیت له فیرخوازان چ به پیچه وانه وه بیت، له کاتی بونی پرسیارانیشدا ده بو پرسیار لیکراوان وه لام بده نه وه، به هوی تامه زرۆی دانیشتوانی ناوچه کوردنشینه کان بو شاره زابون له زانسته ئاینیه کان هه ر له زویه کی زوه وه میتودیکی به ربلابوه له ناویاندا و له کۆری تایبه تی پرسیار و وه لاماندا، پرسیاران ئاراسته ی زانیان کردوه و ئه وانیش به وه لامان خه لکانیان شاره زا کردوه له بابه ته کان (المقدسی، ۱۹۹۱، ص ۳۷۹)، ئه م شیوازه له به کارهینانی فیرکردن لایه نیکی زیندوی ناو دامه زراوه په روه ده ی و فیرکارییه کانی ناوچه

کوردنشینیه‌کان بوه، له‌نه‌خۆشخانه‌ی شارێ میافارقیندا له‌لایه‌ن پزیشکانه‌وه کۆری تایبه‌تی زانستی پزیشکی ئەنجامدراون و تیايدا پرسسیارگه‌لیکی پزیشکی وروژیندراون، له‌لایه‌ن پزیشکانیشه‌وه وه‌لامدراونه‌ته‌وه، له‌دواتریشدا ئەمانه‌ کراونه‌ته‌ پهرتوک و له‌بوارێ زانستی پزیشکیدا سویدیان لیبندراوه (ابن أبي أصيبعة، د.ت، ص ۳۴۱).

ئەوه‌ی خرایه‌ پو به‌شیک بون له‌ گرنگترین و بلاوترین ئەو میتۆد و رینگا کاریگه‌رانه‌ی له‌ناوه‌ند و دامه‌زراوه‌ فه‌رمی و نافه‌رمیه‌کانی بواری په‌روه‌رده و فیژیکردن له‌ماوه‌ی لیکۆلینه‌وه له‌ناوچه‌ کوردنشینیه‌کان په‌یره‌وییان لیکراوه، که کاریگه‌ری و ده‌ستکه‌وته‌کانیش گه‌واهی رۆلی ئەم میتۆده‌ جیاوازانه‌ ده‌ده‌ن، چونکه‌ ده‌ستکه‌وته‌کانیان فره‌ په‌هه‌ند و جو‌راوجۆر بون.

ئەنجام:

۱. هه‌ر پرۆسه‌یه‌کی زانستی پێویستی به‌رینگا و شیوازگه‌لیک هه‌یه، تا به‌ هۆیه‌وه‌ په‌یام و پاستیه‌ زانستییه‌کان بگه‌یه‌ندریته‌ به‌رامبه‌ر، دیاره‌ که بزاقی زانستی و رۆشنبیریش له‌ دامه‌زراوه‌ په‌روه‌رده‌یی و فیژیکارییه‌کانی سنوری خانه‌ی ئیسلام به‌گشتی و ناوچه‌ کوردنشینیه‌کانیش بی‌ نیاز نه‌بون له‌م جو‌ره‌ میتۆدانه.
۲. به‌پێی ئاماژه‌ی میژونوسان و لیکدانه‌وه‌ی روداوه‌ زانستییه‌کان، ده‌رکه‌وت که فره‌ جو‌ری زانسته‌کان و بواری مه‌یدانه‌کانی کاری په‌روه‌رده و فیژیکردن و بلاوکردنه‌وه‌ی خوینده‌واری، خواستویه‌تی میتۆد و شیوازی جیاوازیان بۆ بگیریته‌به‌ر.
۳. به‌شیکێ فره‌ جو‌ری میتۆده‌کان په‌یوه‌ندی به‌ ئاستی ژیری و ته‌مه‌نی فیژیکوزان و مامۆستایانیشه‌وه‌ هه‌بوه، ئەمه‌ چ جایی شوین و جو‌ری زانسته‌که‌ش، بۆیه‌ به‌شیک له‌وانه‌ گشتی بون وه‌که‌ (وتاربیژی و ئامۆژگاری)، که له‌رۆی په‌هه‌ندی میژویی له‌ کلاسیکیترین رینگاکی بواری په‌روه‌رده‌کردن له‌ میژوی ئیسلامیدا دینه‌ هه‌ژمارکردن.
۴. ئاستی کاریگه‌ری میتۆده‌کانیش وه‌کویه‌که‌ له‌سه‌ر پرۆسه‌که‌ ده‌رنه‌که‌وتوه، به‌پێی ئەوه‌ی که له‌تویژینه‌وه‌که‌دا خراوته‌ پو، میتۆده‌کانی (وانه‌بیژی و مشتومپرکردن و پرسسیار و وه‌لام) له‌ناوه‌نده‌ فه‌رمیه‌کاندا بلاوتربون.
۵. له‌ ناوه‌نده‌کانی ناوچه‌ کوردنشینیه‌کان و له‌لای زانایانی کوردیش وه‌که‌ خه‌سله‌تی باوی زانستی سه‌رده‌م و پێویستی بواره‌که‌ش، له‌و بزاقه‌ دانه‌براون و له‌سه‌ر هه‌مان بنه‌ما و میتۆد کاریان کردوه، که خۆی له‌ هه‌مو ئەوانه‌دا بینیه‌ته‌وه‌ که له‌ چوارچۆیه‌ی تویژینه‌وه‌که‌دا خراونه‌رو.

Methods of Teaching Within Educational Materials in Kurdish Areas Around (5_7H/ 11 _13A.D)

Rasul Ibrahim Rasul

Department of History, College of Humanites, University of Raparin, Rania, Kurdistan Region, Iraq.

E-mail: rasul.ibrahim@uor.edu.krd

Shamal Mohammed Wsman

Department of History, College of Humanites, University of Raparin, Rania, Kurdistan Region, Iraq.

E-mail: shamal.mohammed@uor.edu.krd

Abstract:

Researching, generally in the field of education and teaching in any historical stages, has its own value and characteristics, which is multidimensional and consists of some fields. In Kurdish history, it is worth mentioning to research specifically during (5_7H/ 11 _13A.D) centuries which was the era of developing science and intellectualism. It needs to be researched in this field, that's why the title of this research specialized to (Methods in Educational and Teaching institutions of Kurdish Population during (5_7H/ 11_13A.D)) centuries, that aims to show the most apparent scientific methods used in the institutions, in which the achievements and consequents were positive and productive.

This research has naturally willed to describe each method separately in order not to mix them, in which we have discussed nearly (9) methods in this study depending on original resources and analyzing new approaches that the new examples were stated in this research. To write them, it has been depended on many relevant and scientific resources and new approaches, as they were mentioned in the list of references.

Key words: Educational and Teaching Institutions, Methods of Teachin, Religious Sciences, Linguistics and Literature, Practical Science.

سه‌رچاوه‌کان:

القران الکریم.

- الاسنوي، عبدالرحيم بن الحسن بن علي الشافعي ابو محمد جمال الدين (المتوفي: ٧٧٢هـ/١٣٧٢م): طبقات الشافعية، تحقيق: كمال يوسف الحوت، دار الكتب العلمية، ط ١، (د.م: ٢٠٠٢).
- ابن أبي أصيبعة، احمد بن القاسم بن خليفة بن يونس الخزرجي موفق الدين ابو العباس (المتوفي: ٦٦٨هـ/١٢٦٩م): عيون الانباء في طبقات الاطباء، تحقيق: نزار رضا، دار مكتبة الحياة، (بيروت: د.ت).
- البيضاوي، ناصر الدين ابو سعيد عبدالله بن عمر بن محمد الشيرازي (المتوفي: ٦٨٥هـ/١٢٨٦م): انوار التنزيل و اسرار التأويل، تحقيق: محمد عبد الرحمن المرعشلي، دار احياء التراث العربي، ط ١، (بيروت: ١٤١٨هـ).
- ابن تغري بردي، يوسف بن عبدالله الظاهري الحنفي ابو المحاسن جمال الدين (المتوفي: ٨٧٤هـ/١٤٦٩م): النجوم الزاهرة في ملوك مصر والقاهرة، دار الكتب، (مصر: د.ت).
- جاحظ، عمرو بن بحر بن محبوب الكناني (المتوفي: ٢٥٥هـ/٨٦٨م): البيان والتبيين، دار ومكتبة الهلال، (بيروت: ١٤٢٣هـ).
- ابن جبير، محمد بن احمد بن جبير الكناني الاندلسي ابو الحسين (المتوفي: ٦١٤هـ/١٢١٧م): رحلة ابن جبير، دار ومكتبة الهلال، (بيروت: د.ت).
- الجرجاني، علي بن محمد بن علي الزين الشريف (المتوفي: ٨١٦هـ/١٤١٣م): كتاب التعريفات، تحقيق: جماعة من العلماء باشراف الناشر، دار الكتب العلمية، ط ١، (بيروت: ١٩٨٣).
- ابن الجماعة، محمد بن ابراهيم بن سعد الله الكناني (المتوفي: ٧٣٣هـ/١٣٣٢م): تذكرة السامع والمتكلم في اداب العالم والمتعلم، (د.م: د.ت).
- ابن الجوزي، جمال الدين ابو الفرج عبدالرحمن بن علي بن محمد (المتوفي: ٥٩٧هـ/١٢٠٠م): اللعل المتناهية في الاحاديث الواهية، تحقيق: ارشاد الحق الاثري، ادارة العلوم الاثرية، ط ٢، (فيصل اباد: ١٩٨١).
- المنتظم في تاريخ الامم والملوك، دار الكتب العلمية، ط ١، (بيروت: ١٩٩٢).
- الخطيب البغدادي، ابوبكر احمد بن علي بن ثابت بن احمد بن مهدي (المتوفي: ٤٦٣هـ/١٠٧٠م): تاريخ بغداد، تحقيق: بشار عواد معروف، دار الغرب الاسلامي، ط ١، (بيروت: ٢٠٠٢).
- الجامع لاخلاق الراوي واداب السامع، تحقيق: محمود الطحان، مكتبة المعارف، (الرياض، د.ت-أ).
- الفقيه والمتفقه، تحقيق: ابو عبدالرحمن عادل بن يوسف الغرازي، دار ابن الجوزي، ط ٢، (السعودية: ١٤٢١هـ).
- الكفاية في علم الرواية، تحقيق: ابو عبدالله السورقي، ابراهيم حمدي المدني، المكتبة العلمية، (المدينة المنورة: د.ت-ب).
- ابن خلكان، ابو العباس شمس الدين احمد بن محمد بن ابراهيم بن ابي بكر (المتوفي: ٦٨١هـ/١٢٨٢م): وفيات الاعيان وانباء ابناء الزمان، التحقيق: احسان عباس، دار صادر، (بيروت: ١٩٧١).
- الذهبي، شمس الدين ابو عبدالله محمد بن احمد بن عثمان بن قايماز (المتوفي: ٧٤٨هـ/١٣٤٨م): تاريخ الاسلام وفيات المشاهير والاعلام، تحقيق: عمر عبدالسلام التدمري، دار الكتاب العربي، (بيروت: ١٩٩٣).
- سير اعلام النبلاء، تحقيق: مجموعة من المحققين، مؤسسة الرسالة، ط ٣، (د.م، ١٩٨٥).
- المختصر المحتاج، تحقيق: مصطفى جواد، دار المعارف، (بغداد، ١٩٥١).
- الرازي، زين الدين ابو عبدالله محمد بن ابي بكر بن عبدالقادر (المتوفي: ٦٦٦هـ/١٢٦٧م): مختار الصحاح، تحقيق: يوسف الشيخ محمد، ط ٥، المكتبة العصرية_الدار النموذجية، (بيروت_صيدا: ١٩٩٩).
- الرزنجي، برهان الدين (المتوفي: ٥٩١هـ/١١٩٤م): تعليم المتعلم طريق التعلم، (د.م: د.س).

- سبط ابن جوزي، شمس الدين ابي المظفر يوسف بن قزل علي بن عبدالله (المتوفي: ٦٥٤هـ/١٢٥٦م):
 مرأة الزمان في تواريخ الاعيان، تحقيق: ابراهيم الزبيق، دار الرسالة العالمية، (دمشق_حجاز: ١٣٠٢ز).
 السبكي، تاج الدين عبدالوهاب بن تقي الدين (المتوفي: ٧٧١هـ/١٣٦٩م):
 معيد النعم ومبيد النقم، تحقيق: محمد علي النجار، ابو زيد شلي، محمد بو العيون، ط٢، (د.م: ١٩٩٣).
 السخاوي، شمس الدين ابو الخير محمد بن عبدالرحمن بن محمد بن ابي بكر بن عثمان بن محمد (المتوفي: ٩٠٢هـ/١٤٩٦م):
 فتح المغيث بشرح الفية الحديث للعراقي، تحقيق: علي حسين علي، مكتبة السنة، ط١، (مصر: ٢٠٠٣).
 ابن سعيد الاندلسي، ابو الحسن علي بن موسى بن سعيد المغربي (المتوفي: ٦٨٥هـ/١٢٨٦م):
 الغصون اليبانة في محاسن شعراء المائة السابعة، تحقيق: ابراهيم الاياري، دار المعارف، (مصر: د.ت)
 السمعاني، عبدالكريم بن محمد بن منصور التميمي المروزي (المتوفي: ٥٦٢هـ/١١٦٦م):
 ادب الاملاء والاستملاء، تحقيق: ماكس فايسفايلر، دار الكتب العلمية، ط١، (بيروت: ١٩٨٩).
 الانساب، تحقيق: عبدالرحمن بن يحيى المعلبي اليماني وغيره، مجلس دائرة المعارف العثمانية، ط١، (حيدر اباد: ١٩٦٢).
 السيوطي، عبدالرحمن بن ابي بكر جلال الدين (المتوفي: ٩١١هـ/١٥٠٥م):
 بغية الوعاة في طبقات اللغويين والنحاة، تحقيق: محمد ابو الفضل ابراهيم، المكتبة العصرية، (لبنان_صيدا: د.ت).
 ابن الشعار، كمال الدين ابي البركات المبارك بن الشعار الموصلبي (المتوفي: ٦٥٤هـ/١٢٥٦م):
 قلاند الجمان في فرائد شعراء هذا الزمان المشهور ب عقود الجمان في شعراء هذا الزمان، تحقيق: كامل سلمان الجبوري، دار الكتب العلمية، ط١، (لبنان: ٢٠٠٥).
 طاش كبري زادة، احمد بن مصطفى (المتوفي: ٩٦٨هـ/١٥٦١م):
 مفتاح السعادة و مصباح السيادة، دار الكتب العلمية، ط١، (بيروت: ١٩٨٥).
 طاليس، ارسطو (المتوفي: ٣٢٢ق.م):
 الخطابة، تحقيق: عبدالرحمن بدوي، وكالة المطبوعات_دار القلم، (الكويت_لبنان: ١٩٧٩)
 ابن عبدالبر الاندلسي، ابو عمر يوسف بن عبدالله بن محمد بن عبدالبر بن عاصم النمري (المتوفي: ٤٦٣هـ/١٠٧٠م):
 جامع بيان العلم وفضله، تحقيق: ابي الاشبال الزهيري، دار ابن الجوزي، (السعودية: ١٩٩٤).
 العلوي، عبدالباسط بن موسى بن محمد بن اسماعيل (المتوفي: ٩٨١هـ/١٥٧٣م):
 المعيد في ادب المفيد والمستفيد، تحقيق: مروان العطية، المكتبة الثقافة الدينية، ط١، (د.م: ٢٠٠٤).
 ابن العماد الحنبلي، عبدالحق بن احمد بن محمد ابن العماد العكري الحنبلي، ابو الفلاح (المتوفي: ١٠٨٩هـ/١٦٧٨م):
 شذرات الذهب في اخبار من الذهب، تحقيق: محمود الانزاوط، دار ابن كثير، (دمشق_بيروت: ١٩٨٦م).
 الغزالي، محمد بن محمد ابي حامد الغزالي (المتوفي: ٥٠٥هـ/١١١١م):
 منهاج المتعلم، تحقيق: احمد عنالية، دار التقوي، ط١، (دمشق: ٢٠١٠).
 ابن الفوطي، كمال الدين ابو الفضل عبد الرزاق بن احمد الشيباني (المتوفي: ٧٢٣هـ/١٣٢٣م):
 مجمع الاداب في معجم الالقاب، تحقيق: محمد الكاظم، مؤسسة الطباعة والنشر_وزارة الثقافة والارشاد الاسلامي، ط١، (ايران: ١٤١٦هـ).
 القايسي، ابو الحسن علي (المتوفي: ٤٠٣هـ/١٠١٢م):
 الرسالة المفصلة لاحوال المتعلمين و احكام المعلمين والمتعلمين، تحقيق: احمد خالد، الشركة التونسية لتوزيع، ط١، (تونس: ١٩٨٦).
 القلقشندي، احمد بن علي بن احمد الفزاري (المتوفي: ٨٢١هـ/١٤١٨م):
 صبح الاعشى في صناعة الانشاء، دار الكتب العلمية، (بيروت: د.ت).
 ابن القيم الجوزي، محمد بن ابي بكر بن ايوب بن سعد بن شمس الدين (المتوفي: ٧٥١هـ/١٣٥٠م):
 تفسير القران الكريم (تفسير ابن القيم)، تحقيق: مكتب الدراسات والبحوث العربية ولامسالية باشراف الشيخ ابراهيم رمضان، دار ومكتبة الهلال، ط١،

(بيروت: ١٤١٠هـ).

- ابن كثير، عماد الدين اسماعيل بن عمر (المتوفي: ٧٧٤هـ/١٣٧٢م): طبقات الشافعية، تحقيق: عبدالحفيظ منصور، دار المدار الاسلامي، ط ١، (طرابلس: ٢٠٠٢).
- الماوردي، ابو الحسن علي بن محمد بن محمد بن حبيب البصري البغدادي (المتوفي: ٤٥٠هـ/١٠٥٨م): ادب الدنيا والدين، دار مكتبة الحياة، (د.م: ١٩٨٦).
- ابن المستوفي، المبارك بن احمد بن المبارك بن موهوب اللخمي الاربلي (المتوفي: ٦٣٧هـ/١٢٣٩م): تاريخ اربل، تحقيق: سامي بن سيد خماس الصقار، دار الرشيد، (العراق: ١٩٨٠).
- المقدسي، ابو عبدالله محمد بن احمد المقدسي البشاري (المتوفي: ٣٨٠هـ/٩٩٠م): احسن التقاسيم في معرفة الاقاليم، دار الصادر، (بيروت: ١٩٩١).
- ابن المنظور، محمد بن مكرم بن علي ابو فضل الجمال الدين، (المتوفي: ٧١١هـ/١٣١١م): لسان العرب، دار الصادر، ط ٣، (بيروت: ١٤١٤هـ).
- ابو النعيم الاصفهاني، احمد بن عبدالله بن احمد بن اسحاق بن موسى بن مهران (المتوفي: ٤٣٠هـ/١٠٣٨م): حلية الاولياء و طبقات الاصفياء، السعادة، (مصر: ١٩٧٤).
- ابن النقطة الحنبلي، محمد بن عبدالغني بن ابي بكر بن شجاع ابوبكر معين الدين (المتوفي: ٦٢٩هـ/١٢٣١م): اكمال الاكمال (تكملة لكتاب الاكمال لابن ماكولا)، تحقيق: عبدالقيوم عبدالرب النبي، جامعة ام القري، ط ١، (مكة: ١٤١٠).
- النوي، يحي بن شرف الحزامي (المتوفي: ٦٧٦هـ/١٢٧٧م): ادب العالم والمتعلم، مكتبة الصحابة، ط ١، (طنطا: ١٩٨٧).
- ياقوت الحموي، شهاب الدين ابو عبدالله ياقوت بن عبدالله الرومي (المتوفي: ٦٢٦هـ/١٢٢٨م): معجم الادباء، تحقيق: احسان عباس، دار الغرب الاسلامي، (بيروت: ١٩٩٣).
- اليونيني، قطب الدين ابو الفتح موسى بن محمد (المتوفي: ٧٢٦هـ/١٣٢٥م): ذيل مراة الزمان، دار الكتاب الاسلامي، ط ٢، (قاهرة: ١٩٩٢).
- ابن خلدون، عبدالرحمن، (مردوه له: ٨٠٨ك/١٤٠٦ز): موقه ديمه ثبين خلدون، و: سه عيد به شير، گه نج، چ ١، (سليمان: ٢٠١٦).
- غزالي، محمد بن محمد ابي حامد الغزالي (مردوه له: ٥٠٥ك/١١١١م): ژيانه وهى زانسته ثابنييه كان، ب ١- په راوى زانست، و: شيخ موحسينى موقى، رۆژه لات، چ ١، (ههولير: ٢٠١٦).
- ابن الكثير، تفسير ابن الكثير به كوردى، و: على حاجى عبدالله پريسى، چ ١، (تاران: ٢٠١٢).
- امين، احمد، ضحى الاسلام، مطبعة الجنة، ط ١، (د.م: ١٩٣٥).
- بدوي، عبدالرحمن، مناهج البحث العلمي، وكالة المطبوعات، ط ٣، (كويت: ١٩٧٧).
- البغدادي، اسماعيل بن محمد امين بن مير سليم الباباني، هدية العارفين، دار احياء التراث العربي، (بيروت: ١٩٥١).
- الحوفي، احمد محمد، فن الخطابة، نهضة، (مصر: د.ت).
- الديوهجي، سعيد، التربية والتعليم في الاسلام، (موصول: ١٩٨٢).
- زبدان، جرجي، تاريخ التمدن الاسلامي، هنداوي، (القاهرة: ٢٠١٢).
- شليبي، احمد، تاريخ التربية الاسلامية، دار الكشاف، (بيروت: ١٩٥٤).
- طوالبة، هادي، واخرون، طرائق التدريس، دار المسيرة، ط ١، (عمان: ٢٠١٠).
- عبوش، فرهاد حاجي، المدينة الكردية من القرن (٤-٧هـ/١٠-١٣م)، وزارة التربية، ط ١، (اربيل: ٢٠٠٤).
- الفتلاوي، سهيلة محسن كاظم، المدخل الى التدريس، دار الشروق، ط ١، (غزة: ٢٠٠٣).

یوسف، عبدالرقيب، الدولة الدستورية، ناس، ط ٢، (اريل: ٢٠٠١).

به هرامى نيا، نوميڊ، ميژوى كوردانى جه زيرو، و: عبدالرحيم معرفتى، تيشك، چ ١، (ب.ش: ٢٠٠٩).

حسين، سامان نه حمهد، ميتود و ليكولينه وه، تاران، چ ١، (سليمانى: ٢٠٢٠).

حوسين، موحسين موحه ممهد، هه وليژ له سه ردهم نه تابه گياندا، و: عوسمان على قادر، حاجى هاشم، چ ١، (هه وليژ: ٢٠١٠).

الزهارنة، خيرية جواد، الاسهامات العلمية والثقافية لعلماء المشرق الاسلامي في بلاد الشام (١٣٢_٥٦٩ هـ/ ١٧٤_٧٥٠ م) دراسة تاريخية حضارية، رسالة

ماجستير، غير المنشورة، قدم قسم التاريخ، كلية الاداب، الجامعة الاسلامية، (غزة: ٢٠١٨ م).